

PIERWSZA PIECZĘĆ

Skłonmy teraz nasze głowy do modlitwy. Nasz Niebieski Ojciec, dziękujemy Ci dziś wieczorem za kolejną okazję, że mogliśmy tu przyjść, aby Cię wielbić. Jesteśmy wdzięczni, że możemy żyć, oraz że mamy to wspaniałe objawienie Żywota Wiecznego, który przebywa w nas. Przyszliśmy dziś wieczorem, Ojciec, by wspólnie studiować Twoje Słowo — te wielkie, ukryte tajemnice, które były zasłonięte od założenia świata. Baranek jest Tym Jedynym, który Je nam może objawić. Modłę się, aby On przyszedł dzisiaj wieczorem między nas, wziął Je z Twego Słowa i objawił Je nam, abyśmy mogli poznać, jak możemy być lepszymi sługami dla Niego w tym czasie końca. O Boże, skoro widzimy, że jesteśmy obecnie w czasie końca, pomóż nam poznać nasze miejsce, Panie, i nasze wątłe istoty, oraz pewność rychłego Przyjścia Pańskiego. Prosimy o to w Imieniu Jezusa. Amen.

² Sądzę, że to był Dawid, który powiedział: „Ucieszyłem się, kiedy mi powiedziano: Pójdźmy do domu Pańskiego.” Uważam to zawsze za wielki przywilej, że mogę przyjść tutaj. Wspólne studiowanie Słowa daje nam tę wielką nadzieję.

³ Obecnie jest wielu stojących i ja się będę śpieszył, na ile to będzie możliwe. Mam nadzieję, że cieszyliście się z Obecności Ducha Świętego, podobnie jak i ja podczas ostatnich dwu nabożeństw. [Zgromadzenie mówi: „Amen” — wyd.]

⁴ A dzisiaj wydarzyło mi się coś, czego nie przeżyłem już długo. Studiowałem to objawienie tutaj, dotyczące otwarcia Pieczęci.

⁵ Lata temu przebierałem Je tutaj, przypuszczam, że to było około dwadzieścia lat temu, czy coś koło tego, ale nie wiadomo dlaczego nigdy nie byłem całkiem zadowolony. Wydawało się, jak by były niektóre rzeczy, szczególnie w tych Pieczęciach; bowiem te Pieczęcie są kompletną Księgą. Rozumiecie? Jest to Księga. Cała Księga jest jedną zapieczętowaną Księgą. Ona zaczyna się . . .

⁶ Na przykład, gdybym miał tutaj coś, pokazałbym wam, co mam na myśli. [Brat Branham, posługując się kartkami papieru, przedstawia zwijanie i zapieczętowanie zwoju — wyd.] *Tutaj* jest jedna pieczęć. To jest jedna i wy ją zwijacie w ten sposób — w ten sposób była ona zwinięta. Zwijacie ją w ten oto sposób, a tutaj na końcu wystaje mały kawałek — ot *taki*. Jest to pierwsza pieczęć. W porządku. Zatem, to jest pierwsza część tej księgi. Potem jest nawinięta w ten sposób następną pieczęć, tuż obok niej — ona jest nawinięta tak jak ta *tutaj*. A potem na końcu, właśnie *tutaj*, wystaje następny kawałek, i to oznacza dwie pieczęcie.

⁷ W ten sposób została napisana cała Biblia — w zwojach. [Brat Branham rozwija kartki papieru, którymi posługiwał się podczas

ilustracji — wyd.] A zatem rozłamanie tych Pieczęci otwiera tajemnice tej Księgi.

⁸ Czy studiowaliście u Jeremiasza, jak on to zapisał? Wielu z was zanotowało to sobie ubiegłego wieczora. W jaki sposób te pieczęcie zostały napisane i umieszczone w ukryciu w celu przechowania, aż on powrócił po siedemdziesięciu latach z niewoli. On powrócił i domagał się swojej posiadłości.

⁹ Ja to naprawdę lubię studiować. Nie możecie . . . Jest rzeczą niemożliwą wyrazić To wszystko, bowiem to jest Wieczne Słowo. Jest to Wieczna Księga. Dlatego musimy po prostu poruszyć trochę te najważniejsze miejsca. Kiedy dzisiaj studiowałem, zanotowałem sobie wiele miejsc Pisma, abyście To mogli studiować. Tak samo kiedy będziecie studiować taśmy, zostanie wam wiele z Tego objawione. Jest tam zawarte tak wiele spraw!

¹⁰ O gdybym tylko mógł stanąć tutaj na podium i odsłonić wam To w ten sposób, jak mi to zostało objawione tam w pokoju, moi drodzy, to by było cudowne. Lecz kiedy człowiek przyjdzie tutaj, jest pod takim naciskiem i po prostu przeskakuje jakoś te sprawy, próbuje przynieść ludziom tylko tą główną część, aby To mogli zrozumieć.

¹¹ Ja naturalnie doceniam tą pieśń, którą właśnie zaśpiewał brat Ungren: „*W dół z Swojej Chwały.*” Gdyby On nie zstąpił z Swojej Chwały, gdzie byśmy wszyscy byli dzisiaj wieczorem? Jesteśmy zatem wdzięczni, że On zstąpił, aby nam pomóc.

¹² Zatem, kiedy tak wielu stoi, będziemy się po prostu śpieszyć, aby to przebrać — jak najlepiej potrafimy. Ja nie mówię, że to będziemy przebierać w pośpiechu, ale mam na myśli, że rozpoczniemy tak szybko, jak tylko będzie możliwe. A zatem, otworzymy teraz, potem co . . .

¹³ Przebieraliśmy już 1. rozdział, 2. 3. 4. a ubiegłego wieczora 5. A dzisiaj wieczorem rozpoczynamy 6. rozdział Objawienia.

¹⁴ Kiedy teraz studiujemy ten rozdział, powołujemy się na różne miejsca zarówno w Starym jak i w Nowym Testamencie, bowiem cała ta Księga jest objawieniem Jezusa Chrystusa. Rozumiecie? Wszystko to razem wzięte jest objawieniem Pana Jezusa — objawieniem Jezusa Chrystusa. Jest to Bóg, który objawia Samego Siebie w tej Księdze — objawiający się w Chrystusie w tej Księdze. A Chrystus jest objawieniem Boga. On przyszedł, aby objawić Boga, bowiem On i Bóg to jedno i to samo. „Bóg był w Chrystusie, jednając świat z Samym Sobą.” Innymi słowy, wy byście nigdy nie wiedzieli dokładnie, czym był Bóg, gdyby On nie objawił się w Chrystusie; teraz możecie to zrozumieć.

¹⁵ Przed laty myślałem zazwyczaj, że Bóg być może gniewa się na mnie, ale Chrystus mnie umiłował. Stwierdziłem jednak, że On jest tą samą Osobą. Chrystus jest samym sercem Boga.

¹⁶ A zatem, kiedy to studiujemy, porównujemy to obecnie. Te pierwsze trzy rozdziały z Biblii — z Księgi Objawienia, które przetrząsaliśmy stosunkowo dokładnie, są wiekami kościoła — siedmioma wiekami kościoła. Otóż, jest Siedem Wieków Kościoła, Siedem Pieczęci, Siedem Trąb, oraz Czasze i te nieczyste duchy, podobne do żab, a wszystko to idzie razem w parze.

¹⁷ Moi drodzy, jak bardzo chciałbym mieć wielki kawał papieru i nakreślić to wszystko w ten sposób, jak ja to widzę, wiecie, po prostu jak każda z tych spraw zajmuje swoje miejsce. Naszkicowałem to na małym kawałku papieru, lecz... Wy wiecie. A wszystko, jak dotąd, zgadza się dokładnie. Dotyczy to również czasu i wieków, jak one nastąpiły i przeminęły, a wszystko zlewa się dokładnie w jedno. Otóż, może to nie jest całkiem poprawne, lecz to jest mimo wszystko to najlepsze, co ja wiem na ten temat. Wiem, że jeśli czynię to najlepsze, na co mnie stać, a popełnię błąd, próbując czynić to najlepsze z mojej strony i to najlepsze co wiem na ten temat, to Bóg z pewnością przebaczy mi, jeżeli popełnię błąd — jeżeli uczyniłem coś niewłaściwego.

¹⁸ Otóż, te pierwsze trzy rozdziały są Siedmioma Wiekami Kościoła. A następnie stwierdzamy w 4. rozdziale Objawienia, że Jan został zachwycony. Widzicie? Widzimy te kościoły. Nie jest powiedziane zbyt wiele o wiekach kościoła. Myślę, że to jest powodem, dlaczego ludzie będą tak bardzo zaskoczeni. Oni umieszczają Kościół daleko do okresu Ucisku i do tych rzeczy, które się mają stać. Jak powiedziałem wczoraj — w niedzielę: Zanim to sobie uświadomicie, rozpocznie się okres Ucisku, a wy się będziecie dziwić, dlaczego najpierw nie nastąpiło... Najpierw miało nastąpić Zachwycenie. I będzie tak, jak było zawsze: ono już miało miejsce, a wy nie poznaliście tego. Rozumiecie?

¹⁹ Otóż, Kościołowi nie jest zbyt dużo obiecano — Kościołowi z pogan — Oblubienicy. Nużę, pragnę, abyście mieli na uwadze, że istnieje Kościół oraz Oblubienica. Rozumiecie?

²⁰ Musicie to zawsze sprowadzić do tego, aby to przebiegało w trójkach; cztery to niewłaściwa cyfra. Trójki! Trójki, siódemki, dziesiątki, dwunastki, dwudziestki czwórki, oraz czterdziestki i pięćdziesiątki — całe liczby. Biblia jest... a Bóg posługuje się w Swoich Poselstwach liczbami Biblii, właśnie tymi liczbami. Jeżeli macie coś, co nie zgadza się z jedną z tych liczb, to lepiej zważajcie. Następnym razem nie wyjdzie to właściwie. Musicie to przyprowadzić z powrotem tam, gdzie rozpoczęliście.

²¹ Brat Vayle, brat Lee Vayle — myślę, że on jest tutaj. Pewnego dnia rozmawialiśmy o ludziach, którzy zeszli z właściwego szlaku. Jest to właśnie takie, jak strzelanie do tarczy. Jeżeli strzelba jest doskonale ustawiona, dokładnie nakierowana i wycelowana, to musi trafić w tarczę, chyba, że się lufa poruszy,

skręci, lub odrzuci na skutek wibracji, albo zniesie kulę podmuchem wiatru. Gdziekolwiek zacznie się odchyłać — jest tylko jedno, co można uczynić — wrócić na to miejsce, gdzie kula odchyliła się ze swego toru, i rozpocząć na nowo, jeżeli kula ma trafić w tarczę. Jeżeli tak nie uczynisz, patrz, ona po prostu nie trafi w tarczę.

²² Ja wierzę, że w ten sposób trzeba studiować Pismo. Jeżeli stwierdzimy, że rozpoczęliśmy gdzieś tutaj, a nie wychodzi to właściwie, widzicie, że nie, tak, to popełniliśmy gdzieś błąd i trzeba powrócić. Nie możecie sobie tego wyobrazić swoim umysłem. To po prostu nie jest . . .

²³ Właśnie stwierdziliśmy w oparciu o Pismo, że nie ma żadnego człowieka na Niebie, ani na ziemi, ani pod ziemią — nie było, ani nigdy nie będzie, który by to mógł uczynić. Tylko Baranek może to uczynić. Tak, wyjaśnienia z seminarium, jakiegokolwiek by one były, są po prostu niczym. Rozumiecie? Jest potrzebny Baranek, aby to zostało objawione. Na tym sprawa załatwiona. Ufamy więc, że On nam pomoże.

²⁴ Jan został zachwycony w 4. rozdziale, by oglądać rzeczy, „które były, które są i które mają przyjść.” Kościół dochodzi do zakończenia w 4. rozdziale, a Chrystus zabiera Kościół — porywa go w powietrze, aby się spotkał z Nim, i nie pojawia się aż do 19. rozdziału, kiedy On powraca razem z Kościołem jako Król królów i Pan panów. A zatem, o, mam nadzieję, że pewnego dnia będziemy mogli przebrać to wszystko, być może zanim On przyjdzie. Jeżeli nam się nie uda, zobaczymy to mimo wszystko; więc to nie ma znaczenia.

²⁵ Zatem, w 5. rozdziale — zerwanie tych Pieczęci, a teraz ta Księga, zapieczętowana Siedmioma Pieczęciami. Najpierw pragniemy przeczytać Pierwszą Pieczęć.

²⁶ Ubiegłego wieczora — aby to trochę więcej podbudować — stwierdziliśmy, że kiedy Jan spojrzał, zobaczył tę Księgę stale w rękach pierwotnego Właściciela — Boga. Czy przypominacie sobie, jak została zgubiona? Przez Adama. On zaprzedał Księgę Życia za poznanie szatana i utracił swoje dziedzictwo. On utracił wszystko i nie było żadnej drogi dla odkupienia. Zatem Bóg, stawszy się podobnym ludziom, zstąpił na ziemię i stał się naszym Odkupicielem, aby nas odkupić.

²⁷ Stwierdzamy teraz, że te sprawy, które były tajemnicze w minionych czasach, mają nam zostać otwarte w ostatecznych dniach.

²⁸ Stwierdzamy również, że kiedy Jan usłyszał ogłoszenie, aby podszedł Krewny Odkupiciel i zażądał swoich praw, nie było żadnego człowieka, który by to mógł uczynić; żaden człowiek w Niebie, żaden człowiek na ziemi, ani żaden człowiek pod ziemią. Nikt nie był nawet gwałtownie spojrzeć na tę Księgę. Pomyślcie tylko

o tym! W ogóle żaden człowiek nie był nawet godzien spojrzeć na Nią.

²⁹ I Jan zaczął po prostu płakać. O, on wiedział, że w takim wypadku nie ma więcej żadnej szansy odkupienia. Wszystko przepadło.

³⁰ Stwierdzamy jednak niebawem, że jego płacz szybko ustał, bowiem zostało oznajmione przez jedną z tych czterech Istot, względnie raczej starców — jeden ze starców powiedział: „Nie płacz, Janie, bowiem zwyciężył Lew z pokolenia Judy.” Innymi słowy: „zwyciężył i pokonał.”

³¹ Jan się odwrócił i zobaczył wychodzącego Baranka. On musiał być skrwawiony, ubity i zraniony. On został zabity. . . On rzekł: „Baranek, który został zabity.” I oczywiście, On był ciągle skrwawiony; wiecie, o ile zarzynaliście baranka i zabiliście go w ten sposób, jak został zabity ten Baranek. On został na krzyżu pokiereszowany; jego bok przekłuto włócznią, jego ręce i nogi przebito gwoździami, a ciernie raniły Jego skronie. On znajdował się w okropnym stanie. I ten Baranek wystąpił i podszedł do Tego, który siedział na Tronie i trzymał kompletną Księgę Wieczystą Odkupienia. A Baranek podszedł i wziął tę Księgę z ręki Tego, który siedział na Tronie, wziął Księgę, zerwał jej Pieczęcie i otworzył tę Księgę.

³² Potem, kiedy się to stało, stwierdzamy, że musiało się coś stać — w Niebie miało miejsce wielkie wydarzenie. Bowiem ci starcy — tych dwudziestu czterech starców, te Istoty i wszystko w Niebiesiech zaczęło wołać: „Godzien!” A oto przychodzą aniołowie i wylewają Czasze z modlitwami świętych. Święci pod ołtarzem wołali krzycząc: „Godzien jesteś, Baranku, bo nas odkupiłeś i uczyniłeś nas teraz królami i kapłanami, i będziemy rządzić na ziemi.” O, moi drodzy! To się stało, gdy On otworzył tę Księgę.

³³ Widzicie, ta Księga została w rzeczywistości zaplanowana i napisana przed założeniem świata. Ta Księga — Biblia, została rzeczywście napisana przed założeniem świata. A Chrystus, będąc Barankiem, został zabity przed założeniem świata. A członkowie Jego Oblubienicy — ich imiona zostały włożone do Barankowej Księgi Życia przed założeniem świata. Lecz Ona była zapieczętowana, a obecnie zostaje objawione, czyje imiona znajdowały się w Niej, i wszystko odnośnie Niej. Jaka to wielka rzecz!

³⁴ Kiedy to Jan zobaczył, rzekł: „Wszystko w Niebiesiech, wszystko na ziemi i pod ziemią. . .” Wszyscy słyszeli, jak on mówił: „Amen, błogosławieństwo i cześć!” On przeżywał po prostu wspaniałe chwile, bowiem „Baranek był godzien.”

³⁵ A zatem, Baranek stoi tam obecnie. Otóż, dziś wieczorem, kiedy wchodzimy do tego 6. rozdziału — On ma Księgę w Swojej ręce i zaczyna Ją objawiać.

³⁶ I och, ja bym dzisiaj absolutnie... mam nadzieję, że wy ludzie jesteście duchowi. Ja bym w tym dzisiaj popełnił okropny błąd, gdyby nie to, że około dwunastej godziny Duch Święty przyszedł do tego pomieszczenia i skorygował mnie w pewnej sprawie, którą sobie notowałem, aby ją powiedzieć.

³⁷ Brałem to ze starych notatek. Nie miałem niczego odnośnie Niej. Ja nie wiem, czym jest Druga Pieczęć — tyle co nic. Lecz miałem pewne stare notatki o tym, co mówiłem kilka lat temu i zapisałem to sobie. Pozbierałem te notatki, a również od dr Smith'a i wielu innych wybitnych nauczycieli. Oni w to wszyscy wierzyli, więc ja sobie to zanotowałem. Byłem już zdecydowany powiedzieć: „Otóż, będę to teraz studiował z tego punktu widzenia.”

³⁸ I tam, około dwunastej w południe Duch Święty zstąpił i ogarnął to pomieszczenie, i cała ta sprawa rozwinęła się po prostu przede mną i tam Ona była — Pierwsza Pieczęć została otwarta. Jestem tego tak pewny, jak tego, że tutaj stoję, że to, co wam przedstawię dziś wieczorem, jest Prawdą Ewangelii. Ja po prostu wiem, że tak jest.

³⁹ Bowiem jeśli objawienie jest sprzeczne ze Słowem, wtedy to nie jest Objawienie. A wy wiecie, że są niektóre brednie, które mogą wyglądać absolutnie prawdziwe, a jednak nie są prawdziwe. Rozumiecie? Wyglądają, jak by były, ale nie są.

⁴⁰ Zatem znajdujemy tutaj Baranka z Księgą. A teraz czytamy w 6. rozdziale:

„I widziałem, gdy Baranek otworzył jedną z tych pieczęci, i usłyszałem jedno z czterech zwierząt mówiące jako głos gromu: Chodź i patrz!

I widziałem, a oto biały koń, ten zaś, który na nim siedział, miał łuk, a dano mu koronę, i wyruszył jako zwycięzca, ażeby zwyciężać.”

⁴¹ Otóż, to jest Pierwsza Pieczęć, ta Pieczęć, którą z łaski Bożej spróbujemy wyjaśnić dzisiaj wieczorem. Według mego najlepszego — a zdaję sobie sprawę z tego, że człowiek, który to próbuje wyjaśnić, porusza się po niebezpiecznym gruncie, jeżeli nie wie, co czyni. Rozumiecie? Zatem, jeśli to do mnie przychodzi przez objawienie, ja wam to powiem. A gdybym to miał tylko z mojego własnego umysłu, to wam to powiem, zanim będę o tym mówił. Lecz jestem tego tak bardzo pewien, jak tego, że tutaj stoję dziś wieczorem, że to przyszło do mnie dzisiaj świeżo od Wszechmogącego! Ja nie jestem skłonny mówić o tych rzeczach tylko ot tak, jeżeli chodzi o tą część Pisma. Jestem... .

⁴² Mam nadzieję, że wiecie, o czym teraz mówię, rozumiecie. Wy wiecie, że nie można mówić o rzeczach... . Jeżeli coś ma zostać odłożone *tutaj*, zanim się to stanie, nie można o tym mówić, póki coś odkłada to do przyszłości. Rozumiecie? Czy coś czytacie? Czy przysłuchujecie się czemuś? Rozumiecie?

43 Otóż, Baranek otwiera obecnie tą zwiniętą Księgę Siedmiu Pieczęci. Zbliżamy się do tego miejsca dzisiaj wieczorem. Boże, dopomóż nam. Kiedy Pieczęcie są zdejmowane i otwierane, tajemnice tej Księgi zostają objawione.

44 Widzicie zatem, że *to* jest zapieczętowana Księga. My temu wierzymy, nieprawdaż? [Zgromadzenie mówi: „Amen” – wyd.] Wierzymy, że *to* jest zapieczętowana Księga. Nie wiedzieliśmy tego nigdy przedtem, lecz *Ona* jest zapieczętowana. *Ona* jest zapieczętowana Siedmioma Pieczęciami, które znajdują się na grzbiecie tej Księgi. *Ta* Księga jest zapieczętowana Siedmioma Pieczęciami.

45 Gdybyśmy mówili o *tego* rodzaju księdze, byłoby to takie, jak byśmy ją przewiązali taśmą – siedmioma taśmami. [Brat Branham pokazuje książkę jako ilustrację – wyd.] Lecz *to* nie jest księga *tego* rodzaju.

46 Jest to zwój. Zatem, kiedy ten zwój zostanie rozwinięty, jest to pierwszy zwój. Potem zaraz w nim leży zwój numer dwa. A zaraz *tutaj* jest powiedziane, co *to* jest – lecz *To* jest tajemnica. Myśmy *tego* dociekali, pamiętajcie jednak, *ta* Księga jest zapieczętowana. *Ta* Księga jest Księgą tajemnicy Objawienia. Jest to Objawienie Jezusa Chrystusa, rozumiecie, Księga Objawienia. A zatem, wiecie, że poprzez wszystkie wieki ludzie dociekali *tego* i próbowali przeniknąć do *Tego*. Wszyscy tak czyniliśmy.

47 A jednak, przypominam sobie, że pewnego razu... Jeżeli jest tutaj przypadkowo pan Bohanon, albo niektórzy z jego krewnych, nie chcę ich przez to obrazić. Pan Bohanon jest moim serdecznym przyjacielem. On był głównym inspektorem w Public Service, kiedy tam pracowałem. Gdy się nawróciłem, mówiłem mu, że czytam Księgę Objawienia, a on powiedział: „Ja to również próbowałem czytać.” Pan Bohanon był fajnym człowiekiem i był członkiem kościoła. Ja nie wiem, do czego wszystkiego on należał, ale on rzekł: „Myślę, że Jan musiał *tego* wieczora spożywać kolację przyprawioną czerwonym pieprzem i poszedł spać z pełnym żołądkiem.”

48 Powiedziałem mu, chociaż mnie *to* mogło kosztować utratę miejsca pracy: „Czy się nie wstydzisz tak mówić?” Byłem tylko chłopcem, lecz powiedziałem: „Czy ci nie wstyd mówić coś takiego o Słowie Bożym?” Rozumiecie? Pomimo tego, że byłem młodzieńcem i nie miałem więcej, niż może dwadzieścia jeden, albo dwadzieścia dwa lata, a pracy prawie że nie było, bo nastał kryzys gospodarczy, lecz we mnie była bojaźń – czułem uprzedzenie, kiedy słyszałem jakąś sarkastyczną uwagę pod adresem Słowa Bożego. Ono jest *Prawdą!* Całkowitą *Prawdą!* Zatem, nie był to ani sen, ani jakaś zmora; nie było to na skutek *tego*, co zjadł Jan.

49 On znajdował się na wyspie Patmos, ponieważ próbował zestawić Słowo Boże w postaci książki, a został tam zesłany przez rzymskie władze. On był na tej wyspie w Dniu Pańskim i usłyszał za sobą Głos wielu wód, a kiedy się odwrócił, aby na nie popatrzeć, zobaczył Siedem Złotych Swieczników. A wśród nich stał Syn Boży.

50 A zatem ta Księga jest objawieniem. Otóż, objawienie jest czymś, co zostało podane do wiadomości, lub czymś, co zostało odsłonięte. A teraz, zanotujcie to sobie, abyście tego nie zapomnieli: „Ono jest zamknięte aż do czasu ostatecznego.” Rozumiecie? Cała jego tajemnica jest „zamknięta aż do czasu ostatecznego.” Znajdujemy to tutaj w Piśmie.

51 Otóż, tajemnice tej Księgi zostają objawione w czasie rozłamania Pieczęci. A kiedy Pieczęcie zostaną zupełnie zdjęte, czas odkupienia przeminął, ponieważ Baranek odszedł ze stanowiska Orędownika i podchodzi, aby się domagać Swoich praw. On był w międzyczasie Pośrednikiem. Lecz kiedy przychodzi prawdziwe objawienie do tych Pieczęci, kiedy One zaczynają być zdejmowane, Baranek wychodzi ze świątyni. Jest to zgodne ze Słowem. Czytaliśmy to ubiegłego wieczora. On wyszedł z wnętrza świątyni i wziął tę Księgę. Zatem On już więcej nie jest Pośrednikiem, bowiem nawet oni nazwali Go Lwem, to znaczy Królem. Potem On już więcej nie jest Pośrednikiem.

52 Aczkolwiek, aktorzy, występujący w tych Pieczęciach, zaczynają w pierwszym wieku kościoła. Nuże, przypomnijcie to sobie, abyście otrzymali gruntowne tło do tego, względnie tak gruntowne, jak to tylko możliwe. Ci „aktorzy” – przedstawię ich w ten sposób, bowiem aktor jest człowiekiem, który zmienia maski. Rozumiecie?

53 Zobaczymy w tym akcie dziś wieczorem, że to jest szatan, który zmienia swoją maskę. I wszyscy aktorzy.

54 Chrystus gra rolę, którą On miał, kiedy z Ducha stał się człowiekiem, On tylko przyodziął odzienie aktora – ludzkie ciało – i zstał na ziemię w postaci Człowieka, aby być Krewnym Odkupicielem.

55 Widzicie teraz, że to jest tylko postać aktora. Z tego powodu oni wszyscy są przedstawieni tutaj w podobieństwach i w sym-... w ten sposób, jak tutaj występują – jako istoty, jako zwierzęta, i tak dalej. Jest to jak w dramacie. A ci aktorzy rozpoczynają w pierwszym wieku kościoła; bowiem był to Chrystus, objawiający Samego Siebie siedmiu wiekom kościoła. Czy to teraz pojmujecie? [Zgromadzenie: „Amen” – wyd.] W porządku. Widzicie? Chrystus, objawiający Samego Siebie siedmiu wiekom kościoła.

56 Potem, w przeciągu wieków kościoła, powstał w tym wielki bałagan. Zatem na końcu wieków kościoła Poselstwo siódmego

aniola ma zebrać te zgubione tajemnice i podać je Kościołowi. Rozumiecie? Zwrócimy teraz na to uwagę.

⁵⁷ Lecz one nie były objawione w ich prawdziwym stanie. Nuże, w Biblijnych czasach te tajemnice znajdowały się tam, i oni widzieli, że te rzeczy się dzieją, tak jak widział je tutaj Jan. On powiedział: „Jest to jeździec na białym koniu.” Lecz na czym polega jego tajemnica? Z tym jeźdźcem jest związana pewna tajemnica. Otóż, oni nie wiedzieli, na czym ona polegała, lecz miało to zostać objawione. To ma jednak zostać objawione potem, gdy Baranek opuści Tron Ojca i Swoje Orędownictwo jako Krewny Odkupiciel.

⁵⁸ Powiem tutaj pewną małą wskazówkę. Otóż, jeśli ktoś otrzyma te taśmy . . . Każdy człowiek może mówić, co tylko chce. On ma prawo do czegokolwiek, zgodnie z jego przekonaniem. Jeśli jednak . . . Wy wiecie, jeżeli kaznodzieja nie chce tego między swoim ludem, to im powie, aby tego nie przyjmowali. Lecz ja . . . To jest dla tych ludzi, pomiędzy których byłem posłany, aby mówić do nich, dlatego muszę objawić, co jest Prawdą. Rozumiecie?

⁵⁹ Zatem, Baranek *wówczas* w czasie Jego orędownia, On wiedział, że istniały imiona, które tam zostały włożone przed założeniem świata. A skoro te imiona nie zostały jeszcze zainicjowane na ziemi, On tam musiał pozostać jako Orędownik. Czy to pojmujecie? [Zgromadzenie mówi: „Amen” — wyd.] Doskonale — predestynacja! Rozumiecie? W porządku, On tam musiał pozostać, bowiem On przyszedł, aby umrzeć za tych, których Bóg przeznaczył do Żywota Wiecznego. Rozumiecie? Widzicie? On ich widział dzięki Swojej uprzedniej wiedzy; nie dzięki Swojej Własnej woli. Jego wolą było, aby nikt nie zginął. Lecz dzięki Swojej uprzedniej wiedzy On wiedział, kto zginie, a kto nie zginie. Dlatego jak długo było choć jedno imię, które jeszcze dotąd nie zostało wypowiedziane na ziemi, Chrystus musiał tam pozostać, jako Orędownik, żeby się zatroszczyć o to imię.

⁶⁰ Lecz z chwilą, kiedy ostatnie imię zostało zanurzone do tego Chloroksu, czy Bielidla, dni Jego orędownia zakończyły się. „Kto jest plugawy, niech będzie jeszcze plugawszy, a kto jest święty, niech się jeszcze poświęci.” Rozumiecie? On opuszcza świątynię i potem ona staje się Tronem Sądu. Potem biada tym, którzy nie są w Chrystusie!

⁶¹ Zauważcie teraz: Lecz To ma zostać objawione, kiedy Baranek opuści Swoje stanowisko Orędownika u Ojca. Jest to Objawienie 5. On teraz bierze Księgę Pieczęci — Księgę Pieczęci, względnie Księgę zapieczętowaną Pieczęciami, zrywa je i pokazuje je. Spójrzcie. Teraz na końcu tego wieku, kiedy zakończyło się orędownie, wieki kościoła doszły do swego zakończenia.

62 On przyszedł w pierwszym wieku, w Efeskim Wieku; objawił i posłał posłańca.

63 Zauważcie, co się dzieje, kiedy pójdziemy dalej. Tutaj jest plan tego. Pierwsza rzecz, która się dzieje — najpierw przychodzi obwieszczenie w niebie. Co się stało? Pieczęć jest otwarta. Co to znaczy? Tajemnica jest odsłonięta. Rozumiecie? A kiedy odsłania się tajemnica, brzmi trąba. Ona ogłasza wojnę. Spada plaga i otwiera się wiek kościoła. Widzicie?

64 Jaką rolę odgrywa tu „wojna.” Ten anioł Kościoła pojmuje tajemnicę od Boga nie objawioną jeszcze całkiem, lecz kiedy to czyni, on rozumie ją Bożą i wychodzi do ludu, potem gdy mu została przekazana ta tajemnica. Wychodzi z nią do ludu! Co on czyni między nimi? On zaczyna wygłaszać to Poselstwo i co przez to rozpoczyna? Walkę! Duchową walkę!

65 A potem Bóg zabiera Swego posłańca razem z Wybranymi z tego wieku, pozwala im odejść i zasnąć. A następnie spuszcza plagę na tych, którzy To odrzucili; jest to tymczasowy sąd.

66 A potem, kiedy to przeminie, posuwa się to dalej i oni stają się denominacją; zakładają denominacje i rozpoczynają dzieło człowieka, podobnie jak w wypadku Wesley’a i wszystkich pozostałych, a następnie wszystko rozsypuje się znowu na szczątki.

67 Następnie wyłania się kolejna tajemnica. Co się potem dzieje? Kolejny posłaniec powstaje na ziemi — dla następnego wieku kościoła. Rozumiecie? Kiedy on przychodzi, brzmi trąba. On ogłasza wojnę. Rozumiecie? A co dzieje się potem? W końcu on zostaje zabrany. A kiedy on zostanie zabrany, spada plaga i niszczy ich. Duchowa śmierć nawiedza kościół i ona ginie — ta grupa.

Następnie przechodzi On dalej — do kolejnej. O, to jest wielki plan!

68 Aż dochodzi do ostatniego anioła. Otóż, on nie posiada określonej tajemnicy, lecz on zbiera wszystko to, co zostało pogubione w innych wiekach — wszystkie te Prawdy, które jeszcze nie były prawdziwie objawione, rozumiecie, ponieważ przychodzi objawienie. Zatem on objawia te rzeczy w czasie jego usługi. Jeśli to chcecie przeczytać, tam to jest: Objawienie 10, 1 . . . 1. do około 4. Tu to znajdziecie. W porządku. Widzicie? „On bierze Księgę Pieczęci, zdejmuje Je” i pokazuje siódmemu aniołowi, tylko jemu — te Boże tajemnice — to jest usługa siódmego anioła! Otóż, właśnie przebraliśmy wieki kościoła i posłużyliśmy się nawet historią, aby to udowodnić. Widzicie? Jest to poselstwo anioła siódmego kościoła. W porządku, on objawia wszystkie tajemnice, które były w przeszłości — wszystkie rzeczy w przeszłości. Objawienie 10, 1 — 7. Tak ma się stać. Pamiętajcie: „W dniach siódmego anioła — kiedy on trąbi, kiedy trąbi w

trąbę Ewangelii, on ma doprowadzić do zakończenia wszystkie tajemnice Boże.”

⁶⁹ Tak samo, jak ta doktryna przychodzi tutaj, we wczesnych wiekach kościoła — za chwilę wejdziemy do tego. Więc najpierw jest to wypowiedziane, potem staje się doktryną, a następnie statutem, aż wreszcie powstaje z tego kościół — poprzez ciemne wieki.

⁷⁰ Następnie z ciemnych wieków wyszła pierwsza reformacja z Luthrem na czele. A on wyprowadza na jaw wszelkiego rodzaju tajemnicze sprawy, które się wydarzyły podczas tego wieku kościoła — wszystko, co działo się wówczas; lecz on tego nie doprowadził do zakończenia.

⁷¹ Następnie przyszedł Wesley z poświęceniem; on miał coś więcej z tego. Jednak nie doprowadził tego do zakończenia — zostawił jeszcze niektóre niewyjaśnione sprawy, takie jak pokropienie zamiast chrztu. Luther używał: „Ojciec, Syn i Duch Święty” zamiast „Pan Jezus Chrystus” — i różne inne sprawy.

⁷² Potem przyszedł wiek zielonoświątkowy z chrztem Duchem Świętym i „zakwasili” się na tym. Nuże, już nie może być innych wieków. To są już wszystkie. Jest to Filadelfia... względnie obecnie wiek Laodycji. Lecz potem... .

⁷³ Stwierdzamy zatem podczas studiowania Pisma, że posłaniec do danego wieku przychodził każdym razem na samym końcu tego wieku. Paweł przyszedł na końcu swego wieku. Stwierdzamy, że Ireneusz przyszedł na końcu swego wieku. Martin przyszedł na końcu swego wieku. Luther przyszedł na końcu katolickiego wieku, a co dalej? Wesley na końcu luterańskiego wieku, a ruch zielonoświątkowy doszedł na końcu wieku poświęcenia do chrztu Duchem Świętym.

⁷⁴ Na końcu wieku zielonoświątkowego powinniśmy otrzymać zgodnie ze Słowem, jeśli Bóg pomoże dzisiaj wieczorem, abym wam to tutaj pokazał, że mamy otrzymać posłańca, który weźmie wszystkie te luźne końce — te niewyjaśnione sprawy i objawi całą tajemnicę Bożą, dla Zachwycenia Kościoła.

⁷⁵ Następnie występuje tutaj siedem tajemniczych Gromów, które nie zostały nawet wcale zapisane. Te się zgadza. A ja wierzę, że przez tych Siedem Gromów — będą objawione w dniach ostatecznych w tym celu, aby zgromadzić Oblubienicę razem do Wiary ku Zachwyceniu. Bowiem z tym, co posiadamy obecnie, nie moglibyśmy tego osiągnąć. Jest jeszcze coś! Musimy uczynić krok naprzód, ponieważ my nie mamy nawet dosyć wiary w Boskie uzdrowienie; z trudnością. Musimy mieć dosyć wiary, aby zostać przemienieni w jednej chwili, by zostać porwani z tej ziemi. I my to znajdziemy za chwilę, jeżeli Pan pozwoli; znajdziemy, gdzie to jest napisane.

⁷⁶ Potem spadną wszystkie sądy na tych, którzy czynią zło! Widzimy teraz, że te Pieczęcie były zdejmowane w przeciagu

tych wieków, aż obecnie zostaje zdjęta ostatnia Pieczęć. A więc oni przypatrywali się tym Pieczęciom i domyślali się tylko, co one miały wykonać. Teraz na końcu wieków — wieków kościoła, wszyscy ci czyniciele nieprawości zdążają do okresu Ucisku i będą w nim mieć swój dział; ci wszyscy czyniciele nieprawości z Siedmiu Pieczęci, którzy działali w tajemniczy sposób w kościele.

⁷⁷ A za chwilę stwierdzimy, że działali nawet w imieniu kościoła. Oni sami siebie nazywają „Kościołem”! Widzicie teraz, czy to nie jest prawdą. Nic więc dziwnego, że byłem tak bardzo przeciw denominacjom, nie wiedząc nawet dlaczego. Rozumiecie? Rozumiecie?

⁷⁸ Przychodzi ich kres. Otóż, rozpoczęło się to wówczas w łagodnej formie i stawało się po prostu coraz gorsze — ciągle dalej, aż . . . A ludzie szli do tego na oślep, mówiąc: „O tak, to jest po prostu znakomite.” Lecz w dniach ostatecznych te sprawy zostały oznajmione. W końcu tak bardzo schodzą na złą drogę, że wchodzą wprost do okresu Ucisku.

⁷⁹ I jak może ktoś powiedzieć, że Oblubienica Chrystusa idzie do okresu Ucisku? Ja tego nie mogę zrozumieć! Widzicie? Ona została zabrana przed Uciskiem. Jeżeli Kościół został osądzony i oni osądzili samych siebie i przyjęli Krew, jak Bóg może sądzić człowieka, który jest doskonale, absolutnie bezgrzeszny?

Wy mówicie: „Nie ma takiego człowieka.”

⁸⁰ Każdy znowuzrodzony wierzący, prawdziwy wierzący, jest doskonale, absolutnie bezgrzeszny przed Bogiem. On nie ufa swoim uczynom. Ufa Krwi Jezusa, do której wpadły jego wyznane grzechy. Biblia tak mówi. Rozumiecie? „Kto się z Boga narodził, nie popełnia grzechu, bowiem on nie może grzeszyć.” Jak możesz uważać człowieka za grzesznika, kiedy bielidło Krwi Jezusa Chrystusa jest między nim a Bogiem? Ono rozkłada grzech tak, że z niego nic nie pozostanie. Rozumiecie? Jak by w ogóle ta czysta Krew Chrystusowa dopuściła do tego, aby tam przeszedł grzech? On tam nie może przejść.

⁸¹ Jezus powiedział: „Bądźcie więc doskonałymi, jak i Ojciec wasz w Niebiesiech jest doskonały.” Jak moglibyśmy sobie choćby tylko pomyśleć, że jesteśmy doskonałymi? Lecz Jezus wymagał tego. A jeśli Jezus tego wymaga, On musi dla tego przygotować drogę. I On to uczynił — Swoją Własną Krwią!

⁸² Teraz on objawia wszystkie te tajemnice, które zaginęły w przeszłości. Powstaje zatem myśl, tutaj w czasie końca, że te tajemnice, które miały swój początek bardzo dawno temu i przechodziły przez wieki kościoła, mają tu zostać objawione podczas rozłamania Pieczęci — teraz w ostatecznych dniach, potem gdy czas orędowania ma się lada chwila zakończyć — w tym czasie.

83 Zatem, sądy czekają na tych, którzy pozostają w tyle. Oni idą dalej i wchodzą do nich. To się dzieje po zabranii Oblubienicy.

84 O, pozwólcie, że to po prostu przeczytamy w Piśmie. Czy wszyscy chcecie sobie zanotować niektóre miejsca Pisma? Weźmy 2. Tesaloniczan, tylko na chwilę. Spójrzcie tutaj na chwilę. Jest to taki cudowny obraz tutaj! Ja to lubię. Przypatrzmy się temu. Tak. 2. Tesaloniczan. Chcę wziąć 2. rozdział z 2. listu do Tesaloniczan, 7. werset. Spójrzmy tam. Drugi list do Tesaloniczan, 2, 7. Ja myślę, że to jest to miejsce. Otóż, notowałem to sobie z bojaźnią i ze drzeniem.

„Albowiem się już sprawuje tajemnica nieprawości, tylko że ten, który teraz przeszkadza, przeszkadzać będzie, ażby był z pośrodku odjęty.”

85 Kto? „Ten, który przeszkadza.” Rozumiecie? Widzicie, tajemnica — „tajemnica nieprawości” wówczas na samym początku w pierwszym wieku kościoła. Paweł pisze tutaj, mówiąc: „Tajemnica nieprawości.” Czym jest nieprawość? Nieprawość polega na tym, że wiecie, iż nie powinniście tego czynić, a czynicie to pomimo tego. Paweł powiedział tam, że tacy są dzisiaj na ziemi — czyniciele nieprawości. O, jeżeli wy . . . Mamy zamiar dojść do . . . Przeczytajmy po prostu tą część, tylko na chwilę. Rozpoczniemy trochę powyżej — od 3. wersetu:

„Niech was nikt nie zwodzi żadnym sposobem; albowiem nie przyjdzie on dzień, ażby pierwszej przyszło odstąpienie i byłby objawiony (c-z-ł-o-w-i-e-k) — on człowiek grzechu, syn zatracenia. (to prawda)

„Który się sprzeciwia i wynosi nad to wszystko, co się zowie Bogiem albo co ma Boską cześć, tak iż on w kościele Bożym jako Bóg usiądzie, udawając się za Boga, odpuszczając grzechy.

„Izali nie pamiętacie, iż jeszcze z wami będąc, o tym wam mówiłem?”

86 Ja bym chętnie usiadł, słuchając takiego nauczania. Czy wy również?

„A teraz wiecie, co przeszkadza, ażby był objawiony czasu swego.”

87 Nie wówczas, widzicie. Nie wtedy, lecz „w swoim czasie.” Widzicie, w czasie zerwania Pieczęci. My dokładnie poznamy, co to było. Kim jest ten człowiek nieprawości? Kim jest ten człowiek grzechu, ten człowiek, który popelnia nieprawość? „Lecz on zostanie objawiony w swoim czasie.”

„Albowiem się już sprawuje tajemnica nieprawości, (zwodziciele, rozumiecie, zwodzący ludzi do czegoś, widzicie) tylko że ten (Bóg), który teraz przeszkadza, przeszkadzać będzie, (Kościół, Chrystus, Oblubienica) ażby był z pośrodku odjęty.

A wtedy objawiony będzie ów niebożnik . . .”

88 W czasie rozłamania Pieczęci, „W swoim czasie.” Paweł powiedział: „Nie w moim czasie, ale w czasie, kiedy zostanie objawiony.” Widzicie?

„ . . . którego Pan zabije duchem ust swoich . . .”

89 Mamy zamiar dojść do tego za chwilę — „duchem ust swoich” — zważajcie na to, co to jest.

„ . . . i zniesie objawieniem przyjscia swego.”

Którego niebożnika przyście jest podług skutku szatańskiego . . .”

90 On, „on,” ten człowiek, który działa zgodnie z działaniem szatana.

„ . . . z wszelką mocą i cudami i znakami kłamliwymi.

I z wszelkim oszukaniem nieprawości (zwodząc ludzi przez nieprawość) w tych, którzy giną . . . (nie w Oblubienicy; w tych, którzy szukają takich rzeczy) . . . przeto iż miłości prawdy nie przyjęli . . .”

91 A Chrystus jest Prawdą, Chrystus jest Słowem — lecz oni chcą mieć raczej jakieś wyznanie. Hmm! Rozumiecie?

„ . . . aby byli zbawieni.

I dlatego zsyła Bóg na nich ostry obłęd, tak iż wierzą kłamstwu.”

92 Powinno to być tutaj przetłumaczone tak, jak to widziałem w słowniku: „temu kłamstwu” — nie „jakieś kłamstwu.” „Temu kłamstwu” — temu samemu, które on powiedział Ewie.

„Aby zostali osądzeni wszyscy, którzy nie uwierzyli prawdzie, lecz znaleźli upodobanie w nieprawości.”

93 Co za oświadczenie! O moi drodzy! Potem, gdy Oblubienica została zabrana, objawi się ten człowiek grzechu.

94 Ona — prawdziwa Oblubienica Chrystusa została wybrana z każdego wieku kościoła.

95 Otóż, pewnego dnia powiedziałem takie oświadczenie: „Oblubienica by mogła odejść do Domu, a wy byście o tym nawet nie wiedzieli.” To się zgadza.

96 Ktoś powiedział: „Dobrze, bracie Branham, to by musiała być tylko bardzo mała grupka.”

97 Jezus powiedział: „Jako było w dniach Noego” — nuże, porozmawiajcie z Nim w tej sprawie, widzicie — „kiedy osiem dusz zostało zbawionych przez wody potopu, tak będzie w czasie Przyjścia Syna Człowieczego.” Gdyby ich było osiemset, którzy by odeszli w Zachwyceniu dzisiaj wieczorem, jutro nie usłyszeliście o tym ani słowa, ani następnego dnia, ani w żadnym innym czasie. Oni by odeszli, a wy nie wiedzielibyście o tym niczego. Widzicie, właśnie tak by się stało.

98 Co wam próbuję powiedzieć? Ja was nie chcę wystraszyć, ani zmartwić. Pragnę, abyście byli czujni. Bądźcie gotowi, czuwajcie — w każdej chwili. Porzućcie wszystkie wasze niedorzeczności i zagłębiajcie się po prostu w Bożych sprawach, bowiem jest później, niż sobie myślicie.

Pamiętajcie zatem — prawdziwa Oblubienica!

99 Otóż, istnieje fałszywa oblubienica. Mamy o tym napisane w Objawieniu 17. Ona mówi: „Jestem wdową i niczego nie potrzebuję” — rozumiecie. Ona siedzi na szkarłatnoczerwonej bestii, i tak dalej — względnie na zwierzęciu.

100 Lecz prawdziwa Oblubienica będzie się składać z tysięcy kroc tysięcy ludzi, a będą to Wybrani z każdego wieku kościoła. Każdym razem, kiedy wyszło Poselstwo, a ludzie w Nie uwierzyli i przyjęli Je w całym Świetle, w jakim zostało podane, to zostali zapieczętowani aż na Dzień Odkupienia.

101 Czy Jezus nie nauczał o tym samym, kiedy powiedział: „W czasie siódmej straży rozległ się okrzyk”? Jest to w ostatnim wieku kościoła. Widzicie? I On powiedział: „Oto Oblubieniec przychodzi, wyniździecie Mu na spotkanie.”

102 Potem przyszła śpiąca panna, przecierała swoje oczy i powiedziała: „Przypuszczam, że powinnam mieć również trochę tego Oleju, a więc może będzie lepiej, jeżeli mi dasz trochę.”

103 Rzeczywista, prawdziwa Oblubienica powiedziała: „Mamy zaledwie dosyć dla siebie. Uhm! Mamy zaledwie dosyć, abyśmy same weszły do środka. Nie możemy wam dać niczego. Jeżeli chcecie trochę, idźcie i wyproście sobie w modlitwie.”

104 A kiedy ona odeszła, przyszedł Oblubieniec i Oblubienica weszła do środka. A potem te pozostałe, które były absolutnie cnotliwe — kościół, zostały pozostawione na zewnątrz! A On rzekł: „Tam będzie płacz, lamentowanie i zgrzytanie zębów.”

105 Widzicie teraz, jak się ma sprawa z Wybranymi. A kiedy rozlegnie się okrzyk: „Oto przychodzi Oblubieniec,” wtedy każdy z tych, którzy zasnęli na przestrzeni wszystkich wieków, obudzi się — każdy jeden! Widzicie, Bóg nie postępuje tak, jak my sobie myślimy, że by sobie po prostu wyszukał kilka tysięcy ludzi z tego wieku i zabrał ich. Są to zatem prawdziwi Wybrani z każdego wieku! A właśnie to jest powodem, dlaczego Chrystus musi tam siedzieć na tronie pośrednika jako Oredownik, dopóki nie przyjdzie ten ostatni w ostatnim wieku. A zatem, te objawienia o tym, co to było, zostają odsłonięte dla ludzi i oni rozumiewają, co się wydarzyło. Rozumiecie? Czy pojmujecie to teraz? [Zgromadzenie: „Amen” — wyd.] Dobrze.

106 Zauważcie: „Reszta umarłych” — członków kościoła — „nie ożyła, dopóki nie przeminęło tysiąc lat.” Członkowie kościoła — chrześcijanie, kościół — nie ożyli aż do końca tego tysiąca lat.

Potem oni przychodzą, aby stanąć przed Oblubienicą. To się zgadza; aby stanąć przed Królem i Królową. Chwała!

Pewien kościół nazywa się w obecnym czasie: „Królowa Niebios.”

¹⁰⁷ Królową Niebios jest wybrana Oblubienica Chrystusa, a ona przychodzi razem z Nim. Daniel ją widział i powiedział: „Dziesiątki tysięcy razy dziesiątki tysięcy usługiwały Jemu.” Otóż, jeżeli popatrzyście do Pisma w księdze Daniela: „Zasiadł sąd i księgi zostały otwarte.” Nuże, przypomnijcie sobie, kiedy On przyszedł, przyszedł ze Swoją Oblubienicą. Żona służy swemu mężowi. „I dziesięć tysięcy razy dziesięć tysięcy tysięcy usługiwały Mu. Sąd się rozpoczął, księgi zostały otwarte, również inna księga, Księga Żywota, została otwarta.” Nie Oblubienica — wcale nie! Ona odeszła do góry i powraca z powrotem i stoi tam na sądzie tych generacji, które odrzuciły Poselstwo Ewangelii.

¹⁰⁸ Czy Jezus nie powiedział: „Królowa Południa powstanie na Sądzie razem ze Swoją generacją i potępi tą generację, bowiem ona przyszła z najdalszych krańców ziemi, aby słuchać mądrości Salomona, a oto większy niż Salomon jest tutaj!” Sąd się rozpoczął, królowa Saby z Południa stanęła tam na Sądzie z jej własnym świadectwem.

¹⁰⁹ Z tej generacji Żydów nie podniósł się ani jeden Żyd; oni byli zaślepieni i nie dostrzegli Go. Oni Go wyglądali, lecz On przyszedł w tak prosty sposób, że oni przeszli tuż ponad tym, ot tak.

¹¹⁰ A wówczas, ta wielka królowa upokorzyła się, przyszła i przyjęła to poselstwo. „Ona stanie na Sądzie” — powiedział On — „i potępi tą generację.”

¹¹¹ Otóż, zawsze widzimy trzy klasy ludzi. Była jedna księga, na podstawie której byli sądzeni umarli; następna księga, to Księga Życia — są to ci, których imiona znajdują się w Księdze Życia.

¹¹² Może powiecie: „Jeżeli twoje imię jest w Księdze Życia, wszystko jest w porządku, nieprawda?” O, nie!

¹¹³ Spójrzcie, Judasz Iszkariot miał swoje imię w Księdze Życia. Mówicie teraz, że to nie jest prawdą? Jezus w ew. Mateusza 10. dał im moc do wypędzania diabłów i wysłał ich, aby uzdrawiali chorych i oczyszczali trędowatych, i wzbudzali martwych. Oni wyszli i powrócili — Judasz był razem z nimi. Oni wypędzali diabły i czynili wszelkiego rodzaju cuda, a potem wrócili i powiedzieli: „Nawet diabły poddają się nam.”

¹¹⁴ Jezus powiedział: „Nie radujcie się z tego, że się wam diabły poddają, ale radujcie się z tego, że wasze imiona są zapisane w Niebiesiech.” A Judasz był razem z nimi! Lecz co się stało? Kiedy przyszło do tego, że ta Wybrana grupa weszła do górnego pokoju w czasie Pięćdziesiątnicy i rzeczywiście przyjęła Ducha

Świętego, Judasz pokazał swoją prawdziwą twarz. On stanie tam na Sądzie.

115 Zatem księgi zostały otwarte; Księga Życia była otwarta i każdy człowiek był tak sądzony. Nuże, Oblubienica stoi tam z Chrystusem, aby sądzić świat. Czy Paweł nie powiedział: „Czy śmie kto z was” — mówiąc do Oblubienicy — „mając sprawę z drugim, procesować się przed niesprawiedliwymi? Czy nie wiecie, że święci świat sądzić będą?” Widzicie? Tutaj to macie. Święci będą sądzić ziemię i przejmą ją do swoich rąk. To się zgadza!

116 Powiecie: „Jak to jest możliwe, czyżby taka mała grupa?” Ja nie wiem, jak się to stanie, lecz na ile mi wiadomo, On powiedział, że tak się stanie i na tym sprawa załatwiona.

117 Spójrzcie teraz. Zauważcie. „Reszta umarłych” — członków kościoła — martwych członków kościoła — „nie ożyje, aż minie tysiąc lat.” A kiedy przeminie tysiąc lat, oni zostaną zgromadzeni — nastanie kolejne zmartwychwstanie, to znaczy drugie zmartwychwstanie, i oni zostaną zgromadzeni. Chrystus i Kościół — Oblubienica, nie kościół! Oblubienica — Chrystus i Królowa, nie kościół! Chrystus i Oblubienica stoją tam.

118 Oni zostali oddzieleni jak owce od kózłów. To się zgadza. Członkowie kościołów staną tam przed sądem. A jeżeli oni usłyszeli Prawdę i odrzucili Ją, co będzie im powiedziane, kiedy ta wielka rzecz zostanie tam rozpostarta jak na płótnie, kiedy pojawią się tam nawet twoje własne myśli, co o Tym myślałeś? Jak chcecie ująć przed tym, kiedy to pojawi się tam na niebiańskim ekranie, jak w wielkiej Bożej telewizji? Są to twoje własne myśli, które się buntują. Twoje własne myśli będą mówić przeciwko tobie w tej godzinie!

119 Zatem jeśli mówisz inaczej niż myślisz, to raczej tego zaniechaj. Skieruj twoje myśli na Boga. Zachowaj je w czystości i trzymaj się ściśle tego, i mów zawsze to samo. Rozumiesz? Nie mów: „Dobrze, będę mówił, że w to wierzę, lecz pójdę i przekonam się o tym.” Wierz w to! Amen.

120 Obserwujcie te przedobrazy. Powodem, czemu oni umarli, było to, że musieli przejść przez oczyszczenie w utrapieniach w okresie Ucisku, ponieważ oni nie byli naprawdę pod Krwią! Oni twierdzili, że są, lecz nie byli. Jak mogą iść przez utrapienia, by zostali oczyszczeni, kiedy istnieje . . . kiedy bielidło Krwi Jezusa Chrystusa usuwa z ciebie każdy symptom grzechu i wszelką nieczystość? „Ty już jesteś umarły, a twoje życie jest ukryte z Chrystusem w Bogu i jesteś zapieczętowany Duchem Świętym.” Dlaczego byś miał być sądzony? Gdzie zostaniesz oczyszczony? Z czego byś miał zostać oczyszczony, jeśli jesteś doskonałym w Chrystusie — bezgrzesznym? Jak . . . Na co jeszcze potrzebny sąd? Lecz jest to ta śpiąca grupa, która tego nie może zrozumieć.

¹²¹ Zatem, oni tego nie rozumieli przez całe lata, widzicie, lecz to jest godzina objawienia, rozumiecie, rozumiecie — ono zostaje objawione właśnie w czasie Przyjścia Oblubieńca. Jest to ostateczne zakończenie, przychodzą ostatnie rzeczy. Ja wierzę przyjaciele, że to dochodzi do zakończenia. Kiedy? Ja nie wiem. Nie mogę wam tego powiedzieć, lecz wszystko . . . Pragnę dziś wieczorem żyć tak, jak by się to miało stać dzisiejszego wieczora. Chciałbym być gotowy. Rozumiecie? On może przyjdzie jeszcze dziś wieczorem. Może nie przyjdzie w ciągu dwudziestu lat. Ja nie wiem, kiedy On przyjdzie, lecz kiedykolwiek by to było . . . Moje życie może się zakończyć dzisiaj wieczorem. Potem cokolwiek czyniłem tutaj, jest w tej godzinie skończone i ja muszę spotkać się z Nim na sądzie, w takim stanie, w jakim chodziłem tutaj na ziemi. „W którą stronę pochyla się drzewo, w tą stronę spadnie.”

¹²² Przypomnijcie sobie, kiedy one poszły kupować Olej, . . . „O” — powiecie — „chwileczkę, bracie Branham. Ja o tym nie wiem.” One odeszły kupować Olej, a kiedy wróciły, Oblubienica już odeszła; drzwi zostały zamknięte, a one pukaly i wołały: „Wpuść nas do środka! Wpuść nas do środka!” [Brat Branham puka kilkakrotnie w kazalnicę — wyd.] Lecz one znajdowały się w ciemnościach zewnętrznych.

¹²³ Nuże, jeżeli chcecie przedobraz tego, słuchajcie teraz: „W czasie Noego,” powiedział Jezus — On powoływał się na to. Otóż, w czasie Noego weszli do arki i zostali przeniesieni przez okres sądu. Lecz to nie jest przedobraz Oblubienicy Chrystusa.

¹²⁴ Enoch był przedobrazem Oblubienicy. Enoch! Noe szedł przez — przeszedł przez okres Ucisku, cierpiał, nawet się upił; i umarł. Lecz Enoch chodził z Bogiem pięćset lat i miał świadectwo, że „się podobał Bogu” ze swoją wiarą ku zachwyceniu; i po prostu zaczął odchodzić, i odszedł do góry poprzez nieboskłon, i udał się do Domu, nie zaznawszy nawet śmierci. On wcale nie umarł!

¹²⁵ To jest przedobrazem tego: „My, którzy pozostaniemy przy życiu, nie wyprzedzimy, ani nie przeszkadzimy ludziom tego samego pokroju, którzy zasnęli,” którzy zasnęli z powodu ludzkiego wieku, dożywszy się ludzkiego wieku. Oni umarli dawno temu, lecz oni nie są umarli. Oni śpią. Amen! Oni śpią — oni nie są umarli! A jedyna rzecz, która jest potrzebna, to Oblubieniec, aby ich obudził. Tak. „A my, którzy żyjemy i pozostaniemy przy życiu, nie uprzedzimy tych, którzy już zasnęli. Bowiem zabrzmi trąba Boża, a umarli w Chrystusie powstaną najpierw; a potem my, którzy pozostaniemy przy życiu, zostaniemy zachwyceni razem z nimi i spotkamy Pana w powietrzu.”

¹²⁶ „A reszta umarłych nie ożyje, aż się wypełni tysiąc lat.” Tutaj to macie! Oni przechodzą przez okres Ucisku.

127 Co to było? Podobnie jak Enoch. Wiecie, Noe obserwował Enocha, bowiem kiedy Enoch odszedł do góry i nie było go, on wiedział, że sąd jest tuż. I zaczął się kręcić koło arki.

128 Lecz Noe nie odszedł do góry. On został tylko trochę podniesiony i pływał ponad tymi utrapieniami. On został przeniesiony przez okres utrapień, żeby umrzeć śmiercią. Rozumiecie? Noe został przeniesiony.

129 Enoch został zabrany do nieba, nie zaznawszy śmierci — jest to przedobraz Kościoła, który został zachwycony razem z tymi, którzy zasnęli, aby się spotkać z Panem w powietrzu. Reszta kościoła zostaje przeniesiona do okresu Ucisku. Sam nie mogę nic więcej z tego wywnioskować. Enoch został zachwycony nie zaznawszy śmierci.

130 Nuże, zacznijmy teraz trochę studiować, przejdźmy do naszej lekcji. Ja się po prostu trzymam tego tutaj i nigdy nie wejdziemy do tych... do tej Pieczęci. Zważajcie. Weźmy teraz... bo podczas tego poruszymy — może jutro wieczorem albo następnego wieczora tu i tam sprawę Trąby, ponieważ Trąba brzmi w tym samym czasie co Pieczęć. Jest to po prostu to samo. Wieki kościoła się otwierają — to jest po prostu to samo. Rozumiecie?

131 Otóż, trąba zawsze oznacza wojnę, albo też polityczne niepokoje. Trąba wskazuje na polityczne niepokoje i one są przyczyną wojny. Jeżeli nastanie bałagan w polityce i dojdzie do tego, że wszystko jest w nieładzie, podobnie jak mamy obecnie, rozejrzyjcie się tylko. Wojna jest tuż. Widzimy więc, że to królestwo ciągle należy do szatana. On ma ciągle tą część w swoich rękach.

132 Lecz dlaczego? Ono jest odkupione przez Chrystusa, lecz On odgrywa rolę Krewnego Odkupiciela, zabierając Swoich poddanych, póki ten ostatni, którego imię znajduje się w tej Księdze, nie przyjmie tego i nie zostanie zapieczętowany. Czy to teraz pojmujecie? [Zgromadzenie mówi: „Amen” — wyd.]

133 Potem On przychodzi ze Swego Tronu — z Tronu Jego Ojca, występuje naprzód, bierze Księgę z rąk Boga — z Tronu, i domaga się Swojego prawa. Najpierw wywołuje Swoją Oblubienicę. Amen! Co On potem czyni? On bierze Swego przeciwnika szatana, związuje go i wrzuca go do ognia razem ze wszystkimi jego naśladowcami.

134 Pamiętajcie zatem, to nie była Rosja! Nie. Antychryst jest człowiekiem posiadającym ogładę. Popatrzcie tylko, jaki on gładki. On jest bystry. O tak. Jest potrzebny Duch Święty! Tylko On może go przewyższyć.

135 Zauważcie, trąby oznaczają polityczne rozruchy, wojny. Jezus mówił o tym w ew. Mateusza 24. On powiedział: „Usłyszycie o wojnach i wieści o wojnach, rozumiecie — na przestrzeni wszystkich wieków.” Przypomnijcie sobie, Jezus

mówił o tym: „Wojny, wieści wojenne i wieści o wojnach, i ciągle dalej, aż do końca.” Otóż, to oznacza brzmienie Trąb.

¹³⁶ Otóż, kiedy przejdziemy do Trąb, powrócimy i zastanowimy się nad każdą poszczególną z tych wojen. Pokażę wam, że one szły w parze z kościołami. Pokażę wam, że one szły w parze z tymi Pieczęciami. „Wojny i wieści o wojnach.” Trąba oznacza polityczne rozruchy.

¹³⁷ Podczas gdy Pieczęcie mają do czynienia z rozruchami religijnymi. Rozumiecie? Pieczęć zostaje otwarta i wychodzi Poselstwo. A zatem, kościół zawsze tak bardzo przywiązuje wagę do swoich politycznych sposobów i czegokolwiek jeszcze, i polega na wszystkich swoich dygnitarzach. A gdy przychodzi prawdziwe Poselstwo, posłaniec występuje, zatrzęsie nimi i skrytykuje ich surowo. To się zgadza! Kiedy zostaje otwarta Pieczęć, oznacza to religijne rozruchy. Właśnie to się stało. Tak. O tak.

¹³⁸ Oni wszyscy dostają się wygodną drogą do Syonu. Kościół usadowi się spokojnie i — „Myśmy to wszyscy osiągnęli.” Tak samo jak kościół anglikański — oni się wszyscy usadowili. Kościół katolicki — wszyscy się usadowili, i wystąpił Luther. Nastąpiły religijne rozruchy. O, tak, na pewno nastąpiły! Otóż, kościół poszedł dalej z Zwinglim. Od Zwingli’ego poszedł dalej z kimś innym — z Calvinem, a po pewnym czasie kościół anglikański usadowił się i stał się tak samo beztroskim; i wystąpił Wesley! Nastąpiły religijne rozruchy. To się zgadza. Widzicie, to zawsze oznacza religijne niepokoje.

¹³⁹ Przejdźmy teraz do Pieczęci. Przeczytajmy po prostu trochę z Pisma. Pragnę to wziąć — przeczytajmy to po prostu. Zacząłem się zbytnio rozwodzić.

„I widziałem, jak Baranek zdjął pierwszą z siedmiu pieczęci (i co się stało?) i usłyszałem głos, donośny jak grzmot . . .”

¹⁴⁰ O, jak chętnie chciałbym po prostu pozostać przy tym kilka minut! Ja mam teraz nadzieję, że wszyscy ludzie, którzy wiedzą o tych sprawach i czekają na pocieszenie od Pana, będą to teraz studiować naprawdę uważnie, a wy, którzy słuchacie taśm, również będziecie o tym rozmyślać.

¹⁴¹ Pierwsza rzecz, która się wydarzyła — kiedy Baranek rozłamał Pierwszą Pieczęć, zagrzmiał Grom. Otóż, ma to pewne znaczenie, ma to pewien sens. To ma pewne znaczenie. To ma znaczenie. Nie dzieje się nic, co by nie miało żadnego znaczenia. W porządku, Grom — zagrzmiał Grom. Czy byście chcieli wiedzieć, czym był ten Grom?

¹⁴² Przeczytajmy teraz trochę. Otwórzmy ew. Mateusza . . . nie, otwórzmy najpierw ew. Jana. Ew. Jana, 12. rozdział i pozostanmy przy tym na chwilę. Ew. Jana, 12. rozdział, rozpoczynamy teraz od

23. wersetu z ew. Jana 12. Słuchajcie teraz naprawdę uważnie, potem nie będziecie się więcej zastanawiać, czym on jest.

„A Jezus odpowiedział im mówiąc: Nadeszła godzina, aby został uwielbiony Syn Człowieczy.”

¹⁴³ Widzicie, tutaj znajdujecie się na końcu wieku. Jego usługa się kończy. Widzicie? „Nadeszła godzina, aby został uwielbiony Syn Człowieczy.”

¹⁴⁴ A jak się ma sprawa z tym: „Nadeszła godzina, kiedy Jego Oblubienica musi zostać zabrana do góry”? Co takiego? Nadeszła godzina, kiedy: „Czasu już nie będzie.” Ten Anioł jest gotowy postawić jedną nogę na lądzie a drugą na morzu, a tęcza znajduje się nad Nim, i mówi: „Czas upłynął.” A oprócz tego On podniósł Swoją rękę i przysiągł, że „czasu już nie będzie,” kiedy się to wydarzyło. Jak to jest doskonale – oświadczenie pod przysięgą podane Kościołowi!

„... Nadeszła godzina, aby został uwielbiony Syn Człowieczy.

Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, jeśli ziarnko pszeniczne, które wpadło do ziemi, nie obumrze, pojedynczym ziarnem zostaje; lecz jeśli obumrze, obfity owoc wydaje.

Kto mituje życie swoje, utraci je, a kto nienawidzi życia swego na tym świecie, zachowa je ku żywotowi wiecznemu.

Jeśli kto chce mi służyć, niech idzie za mną, a gdzie Ja jestem, tam i sługa mój będzie; jeśli kto Mnie służy, uczci go Ojciec mój.

Teraz dusza moja jest zatrwożona. . . .”

¹⁴⁵ Może powiecie: „Otóż, On dochodzi do końca swojej drogi i jest zatrwożony?” Co sobie myślicie o tym, kiedy dzieją się niektóre wielkie duchowe sprawy, które was trwożą? O, moi drodzy! Ach, ach!

„Teraz dusza moja jest zatrwożona, i cóż powiem? Ojcze, wybaw mnie teraz od tej godziny? Przecież dlatego przyszedłem na ten świat, na tę godzinę.

Ojcze, uwielbij imię swoje! Odezwał się więc głos z nieba: I uwielbiłem, i jeszcze uwielbię.

Lud więc, który tam stał i słyszał to, mówił, że zagrzmiąło. . . .”

¹⁴⁶ Zatem, kiedy Baranek wziął tę Księgę i zdjął Pierwszą Pieczęć, Bóg przemówił ze Swego Wiecznego Tronu, by oznajmić, czym była ta Pieczęć – aby została objawiona. Lecz kiedy Ona została przedłożona Janowi, była w postaci symboli. Kiedy Ją Jan zobaczył, Ona była ciągle tajemnicą. Dlaczego? Ona nie była jeszcze wówczas objawiona. Ona nie mogła zostać objawiona aż

do czasu końca, jak On powiedział tutaj. Przyszło to w postaci symboli.

147 Kiedy „zagrzmiało.” Pamiętajcie, donośny łoskot Gromu jest Głosem Bożym. Tak mówi o tym Biblia, rozumiecie — „łoskot Gromu.” Oni myśleli, że to był grom, lecz To był Bóg. On To zrozumiał, ponieważ mu To zostało objawione. Widzicie? Był to Grom.

148 Zauważcie, Pierwsza Pieczęć została otwarta. Pierwsza Pieczęć — kiedy Ona została odsłonięta w postaci symboli, zagrzmiało! A co dopiero, kiedy Ona zostaje odsłonięta w Swojej rzeczywistej postaci? Skoro tylko Baranek zdjął tą Pieczęć, zagrzmiało. I co Ona objawiła? Nie wszystko, co było w Niej zawarte. Najpierw Ona była u Boga, następnie Ona jest w postaci symboli, a potem Ona zostaje objawiona — trzy rzeczy. Rozumiecie? Wychodzi to z Tronu.

149 Najpierw nie można Jej było zobaczyć, ani usłyszeć — nic. Ona była zapieczętowana. Krew Baranka zapłaciła tę cenę.

150 Kiedy On Ją wypowiedział, zagrzmiało. A kiedy On Ją wypowiedział, jeździec na białym koniu wyjechał. I ciągle był to tylko symbol. Zważajcie teraz. On powiedział, że Ona będzie wiadoma w ostatecznych dniach, ale Ona występuje w postaci duchowego symbolu. Zrozumiewasz to zborze? [Zgromadzenie mówi: „Amen” — wyd.] Ona występuje w postaci duchowego symbolu, bowiem ludzie wiedzą, że istnieje Pieczęć, lecz nie wiedzą, co Ona właściwie znaczy, dlatego że to jest „jeździec na białym koniu.”

151 Ma to zostać objawione dopiero w ostatecznych dniach, kiedy ta Pieczęć zostanie rzeczywiście rozłamana. Rozłamana dla kogo? Nie dla Chrystusa, lecz dla Kościoła. Zważajcie teraz. O, moi drodzy, to sprawia po prostu, że drzę! Mam nadzieję, że Kościół — wy ludzie, naprawdę rozumiewacie, co mam na myśli. Ja was będę nazywał Oblubienicą, widzicie, abyście to rozumieli.

152 Ten głos to Grom. Skąd przyszedł ten Głos? On przyszedł z Tronu, który Baranek właśnie opuścił jako Orędownik. Teraz On stoi tutaj, aby zająć Swoje stanowisko i przedstawić Swoje żądania. Ten Grom wyszedł z wnętrza Tronu — on zagrzmiał! A Baranek stał tam na zewnątrz. Grom zagrzmiał z tego miejsca, które Baranek opuścił. On opuścił Tron Ojca, aby zająć Swoją Własny Tron. Gloria! Nuże, nie przeoczcie tego, przyjaciele!

153 My jako chrześcijanie wiemy wszyscy, że Bóg przysiągł Dawidowi, iż wzbudzi Chrystusa, aby usiadł na jego Tronie, i że mu da wiecznie trwające królestwo tutaj na ziemi. On to uczynił.

154 A Jezus powiedział: „Ten kto przewycięża antychrysta i wszystkie rzeczy tego świata, usiądzie razem ze Mną na Moim Tronie, tak jak Ja zwyciężyłem i usiadłem na Tronie Mego Ojca.” Rozumiecie?

155 Pewnego dnia On powstanie z Tronu Ojca, i podejdzie, aby zająć Swoją Własny Tron.

156 Obecnie On wychodzi, aby zawołać Swoich poddanych. W jaki sposób będzie ich żądał? On już ma Księgę Odkupienia w Swojej ręce. Gloria! O, ja bym chętnie zaśpiewał hymn:

„Wkrótce Baranek weźmie Swoją Oblubienicę,
Żeby była na zawsze u Jego boku.

Wszystkie zastępy niebiańskie zgromadzą się
(aby to obserwować).

Będzie to chwalebny widok,

Wszyscy święci w nieskazitelnej bieli.

Będziemy ucztować z Jezusem na wieki.”

157 O, moi drodzy! Mówimy o tym, że „siedzimy obecnie na niebiańskich miejscach”? Co to będzie! Jeżeli możemy to tak odczuwać, chociaż siedzimy jeszcze tutaj na ziemi, zanim nastąpi Zachwycenie, w tym stanie, w jakim znajdujemy się obecnie i możemy się już z tego radować; stojąc tutaj pod ścianami, lub stojąc na deszczu, tylko aby Tego słuchać. Co to będzie, kiedy Go zobaczymy siedzącego tam! O, moi drodzy! O, będzie to wspaniały czas!

158 On opuścił Tron Ojca, wystąpił, aby... Jego syn, aby być... On jest Synem Dawidowym. Tak właśnie wyobrażał sobie wówczas Izrael, co On będzie czynił. Przypomnijcie sobie, jak ta kobieta Syrofeniczanka powiedziała: „Synu Dawidowy!” Przypomnijcie sobie, jak ślepy Bartymeusz powiedział: „Synu Dawidowy!” Uhm, uhm! Jezus wiedział, jaki był ten plan, lecz oni nie wiedzieli o tym. Oni próbowali na siłę zmusić Go do tego, by zajął tron; nawet Piłat postawił mu pytanie odnośnie tego.

159 Lecz On powiedział: „Gdyby Moje Królestwo było z tego świata, to Moi poddani by walczyli. Moje królestwo jest w górze.” On powiedział: „Gdy się modlicie, módlcie się: „Przyjdź królestwo Twoje, bądź wola Twoja, jako w Niebie, tak i na ziemi.” Amen. Uhm! Jak wspaniała i wielka to sprawa.

160 On opuścił Tron Ojca, aby zająć Swoją Własny Tron. On obecnie opuścił Swoje stanowisko Orędownika, aby sobie rościć pretensje do Swego Własnego Tronu i do Swoich odkupionych poddanych. Oto, co On przyszedł uczynić, zstąpiwszy z Tronu. Następnie to Stworzenie, podobne do lwa, powiedziało do Jana: „Chodź i patrz!” Zważajcie! Czy to czytacie?

„... pierwszą z siedmiu pieczęci i usłyszałem głos
jednego z czterech zwierząt, donośny jako grzmot...”

161 Wy wiecie, czym były te Zwierzęta. Rozważaliśmy o nich. Jedno było podobne do lwa, jedno podobne do cielca, jedno podobne do człowieka a jedno podobne do orła. Otóż, to pierwsze Zwierzę powiedziało... Obserwujcie, za każdym razem jest tam inne Zwierzę, aż przejadą ci czterej jeźdźcy. Istnieją cztery Zwierzęta i istnieją czterej jeźdźcy.

¹⁶² Zauważcie, każde z tych Zwierząt zapowiada. Mateusz, Marek, Łukasz i Jan. Powrócimy jeszcze do tego i udowodnimy, którym jest Mateusz, którym jest Marek, którym jest Jan; każde z nich, jak one przychodzą! Nuże, zauważcie:

„... jednego z tych... zwierząt, mówiący: *Chodź i patrz.*”

¹⁶³ On usłyszał łoskot gromu, a jedno z tych Zwierząt powiedziało: „Chodź i patrz.”

¹⁶⁴ Innymi słowami, *tutaj* stoi Baranek, a Jan stoi tutaj na zewnątrz i obserwuje, co się dzieje. Baranek podszedł, opuściwszy Tron, jakby był zabity — cały zbryzgany Krwią. On był tym Jedynym, kto znalazł się godnym, a gdy On wyciągnął rękę i wziął tę Księgę, wszystko zaczęło krzyczeć i wołać z radości, i zachowywać się w dziwny sposób, widzicie, bowiem oni wiedzieli, że cena odkupienia została zapłacona.

¹⁶⁵ On teraz przyszedł, aby żądać Swoich Własnych. Więc On bierze Księgę, stoi tutaj przed Janem, przytrzymuje ją, łamie Pieczęć. Zdejmuje z niej tą Pieczęć! A kiedy On zdejmuje tą Pieczęć, rozlega się na tym miejscu Grom. A kiedy zagrzmiał Grom — Jan musiał niewątpliwie wyskoczyć w powietrze, gdy huknął Grom.

¹⁶⁶ A potem jedno z tych czterech Zwierząt powiedziało: „Chodź teraz i patrz, co To jest — co jest objawione tutaj poniżej.” O, moi drodzy! „Janie, zapisz co widzisz.” Więc Jan podchodzi, żeby zobaczyć, co to jest. Jan podchodzi, żeby zobaczyć, co rzekł ten Grom. Potem, kiedy jedno z tych Zwierząt rzekło do Jana: „Chodź i patrz, czym jest ta tajemnica zawarta w Pierwszej Pieczęci.” [Brat Branham czterokrotnie stuka w kazalnicę — wyd.] Odezwał się Grom; wydał Go Głos Stworzyciela. Zatem On powinien wiedzieć, co tam było. Rozumiecie? O, moi drodzy! Pomyślcie jednak, on To zapisał.

¹⁶⁷ Lecz kiedy zaczął zapisywać tamte inne — Siedem Gromów, On rzekł: „Nie pisz Tego.” Było mu polecone, aby zapisywał wszystko, co widział. Lecz kiedy zagrzmiało tych Siedem Gromów w Objawieniu 10, On powiedział: „Nie zapisuj ich wcale.” One są tajemnicami. My do tej pory nie wiemy czym one są, ale według mojej opinii zostaną objawione niebawem. A kiedy zostaną objawione, to da Kościołowi wiarę w łaskę ku Zachwyceniu — aby Kościół został porwany. Rozumiecie?

¹⁶⁸ Właśnie przeszliśmy po prostu przez wszystko, co o tym wiemy — poprzez wszystkie okresy czasu. Obserwowaliśmy to wszystko. Widzieliśmy tajemnice Boże. Oglądaliśmy pojawienie się tego wielkiego zgromadzenia się razem Oblubienicy w ostatecznych dniach, lecz pozostaje tam jeszcze coś, czego sobie po prostu nie potrafimy wyjaśnić. Jest tam jeszcze coś innego.

¹⁶⁹ Wyobrażam sobie, kiedy te tajemnice zaczęły wychodzić, Bóg powiedział: „Powstrzymaj się z Tym teraz. Zaczekaj na chwilę.

Ja To objawię w owym dniu. Nie zapisuj Tego wcale Janie, bowiem oni się będą nad Tym zdumiewać. Zostaw To po prostu, rozumiesz. Lecz Ja To objawię w tym dniu, kiedy to będzie potrzebne.”

¹⁷⁰ One nigdy nie grzmiały na próżno. Przypomnijcie sobie, tak jak ta kropla atramentu, wszystko jest dla pewnego celu. Wszystko jest z pewnego powodu. Zauważcie, Stworzyciel zagrzmiał, a on usłyszał ten Głos, i poszedł, aby zobaczyć, co to jest.

¹⁷¹ Lecz obecnie Baranek pokazuje Janowi w postaci symboli, podobnych do pisma kościoła, aby kościół o tym wiedział. On mu tylko pokazuje, co ma zapisać. Powiedział: „Nie mów o tym teraz, co to po prostu jest. Nie schodź w dół, Janie, i nie mów teraz: to oznacza właśnie to, względnie co kryje się pod Siódmą Pieczęcią. Nie schodź w dół i nie mów o tym. Bowiem gdybym ci to powiedział, Janie, to cały plan poprzez całe wieki zostałby zrujnowany. Jest to tajemnica.” Rozumiecie? On po prostu chce. . . Jego Przyjście! On powiedział: „Nikt nie będzie wiedział, kiedy Ja przyjdę; Ja po prostu przyjdę!” Rozumiecie? Rozumiecie? To wszystko. To nie moja sprawa, aby wiedzieć kiedy. Ja po prostu będę gotowy, rozumiecie. Potem on powiedział. . .

Jan podszedł i pomyślał: „Pójdę To teraz zobaczyć.”

¹⁷² I co Jan uczynił, kiedy tam podszedł? Nuże, co on miał czynić? Otóż, on to miał zapisać dla wieków kościoła. To jest to, co on powinien był uczynić — zapisać to dla wieków kościoła. „Zapisz to, co widzisz — o tych Siedmiu Złotych Świecznikach na początku, zapisz to dla Kościoła i powiedz im o tym.” Dobrze.

¹⁷³ Grom zagrzmiał. Jan wiedział, że to jest Głos Boży. A potem to Stworzenie podobne do lwa powiedziało: „Chodź i patrz, co to jest” i Jan podszedł teraz ze swoim piórem, aby zapisać to, co on miał zobaczyć.

¹⁷⁴ Otóż, on nie zobaczył dokładnie, co to było. On tego nie zrozumiał, lecz to, co zobaczył, było tym, co Bóg posłał dla Kościoła na „dany czas.” Zatem On miał. . . On to uczyni; On tak czyni zawsze — On to wyjaśnia, kiedy nadejdzie pora, aby to wyjaśnić. Lecz On tego wówczas nie wyjaśnił. Dlaczego? Bowiem On to chciał zachować w tajemnicy aż do ostatniego wieku, a dźwięk Poselstwa ostatniego anioła miał zebrać te tajemnice razem. Rozumiecie?

¹⁷⁵ On tego nie wyjaśnił. Lecz co zobaczył Jan? On zobaczył tylko „wyjeżdżającego białego konia, na którym był jeździec,” więc on to zapisał, kiedy go zobaczył.

Oto, co on powiedział: „Chodź i patrz.”

¹⁷⁶ Więc Jan podszedł, by zobaczyć to, co mógł zobaczyć i zapisał to dla kościoła. A gdy to uczynił, zobaczył „białego konia, a

ten, który siedział na nim miał łuk i wyjechał jako zwycięzca, żeby przewycięzać; i była mu dana korona.” A zatem, to jest wszystko, co zobaczył Jan, więc on to wszystko po prostu zapisał. Widzimy zatem, że to jest w postaci symboli. W ten sposób otrzymał To kościół.

¹⁷⁷ Miał jednak obietnicę, że On To objawi w ostatecznych czasach — pokaże, co To jest. Boże pomóż nam To zrozumieć. Wieki kościoła upływają, ale nie zostało to całkiem oznajmione, aż do czasu siódmego Poselstwa w ostatnim wieku kościoła. Zwróćcie uwagę, on zaczyna . . .

¹⁷⁸ Ten posłaniec siódmego wieku kościoła, jeżeli zwróćcie na to uwagę, on nie zakłada denominacji, jak to czynili pozostali. Pamiętajcie, jeżeli on nie rozpoczyna . . . Nie! Jeśli chcecie wiedzieć, on jest przeciw temu. Czy Eliasz był przeciw temu? Na pewno. Czy Jan posiadając Ducha Eliasza był przeciwko temu?

¹⁷⁹ Jakiego Ducha posiadał Eliasz? On był . . . Nikt o nim wiele nie wie. On był po prostu człowiekiem; był jednak prorokiem. On był znienawidzony. Moi drodzy! W jakim czasie on wystąpił? Właśnie w tym czasie, kiedy Izrael cieszył się popularnością i oni wszyscy chodzili po świecku. On wystąpił i on nienawidził kobiet. Uhm. Z całą pewnością. On miłował pustynię. Taka była jego natura.

¹⁸⁰ Zatem ci ludzie powinni go byli poznać, kiedy ten mąż wystąpił z tym samym Duchem odpoczywającym na nim — gdy wystąpił Jan. Wcale nie był przyodziany tak, jak wszyscy ci znakomici mężowie, jak powiedziałem ubiegłego wieczora. Oni całują niemowlęta, udzielają ślubu, odprawiają pogrzeby itd. Lecz ten mężczyzna wystąpił jako człowiek pustyni. Kim on był? On miłował pustynię. Jeszcze jedna rzecz, którą on czynił — nienawidził denominacji. On powiedział: „Nie mówcie: ‚My należymy do *tego* lub *tamtego*,’ powiadam wam bowiem: Bóg jest mocen z tych kamieni wzbudzić dzieci Abrahamowi.”

¹⁸¹ On się nie zgodził na żaden kompromis. Oni nie mogli . . . Powiedział: „Czy wyszłście, aby oglądać trzcinę, chwiejącą się od wiatru?” Jan nie był takim. O, nie!

¹⁸² Co on również czynił? Tak samo, jak Eliasz przymówił Jezabeli, on przymówił Herodyjadowi. On poszedł, stanął wprost przed obliczem Heroda i powiedział: „To nie jest słuszne, że ty ją masz.” Ona mu za to kazała ściąć głowę. Rozumiecie? Tamta próbowała ująć Eliasza. Ten sam duch, który był w Jezabeli, był w tej kobiecie.

¹⁸³ A ta sama rzecz dzieje się w kościele Jezabeli dzisiaj. Ta sama rzecz. Zwróćcie na to uwagę. Jaką wielką lekcję znajdujemy tutaj!

¹⁸⁴ A zatem, wydaje się, że ci ludzie powinni to byli poznać. Jan zaczął karcić tych ludzi — on tam stał i wydawało się, że oni

by mieli rozpoznać, że to był Duch Eliasza. Oni to powinni byli zrozumieć. Właśnie tym on był.

185 Stwierdzamy teraz, jak i w wiekach kościoła, że zgodnie z Pismem mamy obietnicę powrotu tego Ducha tuż przed czasem końca. Czy się to zgadza? [Zgromadzenie mówi: „Amen” — wyd.]

186 Otóż, wy zauważycie jego naturę. Nuże, on nie rozpocznie kolejnego wieku kościoła, tak jak Luther, Wesley i wszyscy pozostali. On nie założy kolejnego kościoła, ponieważ już nie nastanie żaden wiek kościoła. Rozumiecie? Nie będzie już żadnego, więc on musi być przeciw temu, bowiem jego Duch będzie dokładnie taki sam, jak ich Duch wówczas — ten sam Duch.

187 Jak powiedziałem ubiegłego wieczora: Upodobało się Bogu posłużyć się Nim w trzech odrębnych wypadkach. To jest Jego liczba — trzy, nie dwa — trzy! On się Nim już dwukrotnie posłużył; teraz posłuży się nim ponownie. On tak powiedział. On to obiecał. Zauważcie teraz, on . . .

188 Zwróćcie zatem uwagę; kiedy On go użyje, on nie założy żadnej denominacji, ponieważ Wiek Kościoła Laodycji jest ostatnim wiekiem, a ten posłaniec — siódmy anioł, który jest siódmym posłańcem do siódmego wieku kościoła, jest tym, który ma objawić przez Ducha Świętego wszystkie te tajemnicze sprawy, które się mają . . . Ilu z was było tutaj ubiegłego wieczora? Pozwólcie mi zobaczyć wasze ręce. Sądzę zatem, że tego nie muszę czytać. Wy wiecie, gdzie to jest napisane. 10. rozdział, wiecie. W porządku. Dobrze.

189 Reformatorzy przyszli, aby zreformować ostatni upadły wiek kościoła — ten, który był przed nimi. Potem, gdy przyszli reformatorzy i dokonali reformacji w wieku kościoła, i wydostali go z tego stanu, w jakim się znajdował, poszedł z powrotem do świata i rozpoczął się nowy wiek kościoła. Zawsze tak czynili, zawsze. Nuże, już to omawialiśmy. Rozumiecie?

190 Innymi słowy: istniał katolicki wiek kościoła — kościoła rzymskokatolickiego. Potem przyszedł Luther, reformator. On został nazwany reformatorem. I co on uczynił? On zaraz zaczął uderzać przeciw temu. Kiedy to czynił, protestował przeciw kościołowi. A wiecie co on uczynił? Zanim sobie zdał sprawę z tego, założył to samo, co chciał usunąć — kolejny kościół.

191 Potem mieli kolejny wiek kościoła. A wiecie, jako następna rzecz, która przychodzi — wiek kościoła wpadł w takie zamieszanie. Przyszedł John Wesley, kolejny reformator. Widzicie, on założył kolejny wiek kościoła. Czy wiecie, co mam na myśli? Został założony następny wiek kościoła. Oni byli wszyscy reformatorami.

192 Zauważcie, ostatnie poselstwo ostatniego wieku kościoła nie przyszło przez reformatora. On jest prorokiem, nie jest

reformatorem! Pokażcie mi, czy kiedykolwiek prorok rozpoczął wiek kościoła! On nie jest reformatorem, on jest prorokiem!

¹⁹³ Inni byli reformatorami, lecz nie prorokami. Gdyby nimi byli — Słowo Pańskie przychodzi do proroka. Z tego powodu oni dalej chrzcili „w Ojca, Syna i Ducha Świętego” i czynili wszystkie inne rzeczy — bowiem oni byli reformatorami, a nie prorokami. Pomimo tego byli jednak wielkimi mężami Bożymi i widzieli potrzebę tego czasu, w którym żyli. A Bóg namaścił ich i oni tam zostali wysłani, i skrytykowali surowo te sprawy. Lecz cała pełnia Słowa Bożego nigdy nie przyszła do nich, ponieważ oni nie byli prorokami. Byli reformatorami.

¹⁹⁴ Lecz w ostatecznych dniach będzie to musiał być prorok, by się podjąć tych tajemnic Bożych i przywrócić je, bowiem te tajemnice będą wiadome tylko prorokom. Dlatego musi przyjść ten człowiek. Czy widzicie, co mam teraz na myśli? On nie może być reformatorem; musi to być prorok, ponieważ musi to być ktoś, kto jest obdarowany i postawiony na to miejsce — kto rozumie Słowo.

¹⁹⁵ Otóż, ci reformatorzy wiedzieli, że tam jest coś nie tak. Luther wiedział, że ten chleb nie był ciałem Chrystusa, więc on głosił: „Sprawiedliwy z wiary żyć będzie” i to było jego poselstwo. A kiedy wystąpił John Wesley, on zrozumiał, że istnieje poświęcenie, więc on głosił poświęcenie. To było jego poselstwem. Rozumiecie? Potem zielonoświątkowcy przynieśli poselstwo o Duchu Świętym, itd.

¹⁹⁶ Lecz posłaniec w ostatecznych dniach — w tym ostatnim wieku nie ma rozpocząć żadnej reformacji, lecz ma się podjąć wszystkich tajemnic, które ci reformatorzy zostawili; zebrać je razem, rozwiązać je i podać ludziom. Pozwólcie, że to po prostu jeszcze raz przeczytam. Brzmi to dla mnie naprawdę dobrze, lubię to czytać!

„I widziałem innego potężnego anioła zstępującego z nieba, odzianego w obłok, tęcza była nad jego głową, a oblicze jego było jak słońce, nogi zaś jego były jak słupy ognia;”

¹⁹⁷ Widzieliśmy tutaj to samo — był to Chrystus. A wiemy, że Chrystus jest zawsze Posłańcem do Kościoła. W porządku. On jest nazwany Słupem Ognia, Aniołem Przymierza, i tak dalej.

„A w ręku swoim miał otwartą książeczkę.”

¹⁹⁸ Nuże, Pieczęcie były już tutaj zdjęte! My je rozłamujemy obecnie. Lecz tutaj One są otwarte.

„. . . I postawił prawą nogę swoją na morzu, lewą zaś na lądzie.

I zawołał donośnym głosem, tak jak ryczy lew. Kiedy zawołał, siedem gromów przemówiło swym głosem. (Moi drodzy! Doskonale!)

A gdy przemówiło siedem gromów, chciałem pisać, (Pisać co? To co one powiedziały.) lecz usłyszałem głos z nieba (Boga) mówiący: Zapieczętuj to, co powiedziało owych siedem gromów, a nie spisuj tego. Nie zapisuj tego. (Rozumiecie?)

Anioł zaś, którego widziałem stojącego na morzu i na lądzie, podniósł prawą rękę swoją ku niebu,

I poprzysiągł na tego, który żyje na wieki wieków, który stworzył niebo i to, co w nim, i ziemię, i to, co na niej, i morze i to, co w nim, że to już długo nie potrwa.”
[lub „że czasu już nie będzie” — tł.]

199 Patrzcie! Nie zapomnijcie tego teraz, kiedy pójdziemy dalej.

„Ale w dniach głosu siódmego anioła . . .”

200 Tego ostatniego anioła — ziemskiego anioła. *Ten* Anioł zstąpił z Niebios. To nie był On. On zstąpił z Niebios, lecz On tutaj mówi o głosie siódmego anioła, który jest . . . *Anioł* znaczy tyle co „posłaniec,” każdy to wie — posłaniec do wieku kościoła.

„Ale w dniach głosu siódmego anioła, gdy będzie trąbił, dokona się tajemnica Boża, (Siedem Pieczęci, wszystko — cała tajemnica) jak to zwiastował sługom swoim, prorokom.”

201 Cała tajemnica jest odsłonięta. To jest usługa tego anioła. Widzicie, jest to tak proste, że ludzie po prostu przechodzą ponad tym. Lecz będzie to doskonale potwierdzone. Będzie to dokładnie znane. Rozumiecie? Każdy, kto to chce zobaczyć, może to zobaczyć. Rozumiecie? To się zgadza. Lecz tamci . . .

202 Kiedy przyszedł Jezus, On powiedział: „Macie oczy, a nie widzicie” — Izajasz tak powiedział. Widzicie? „Macie uszy a nie słyszycie.” Stwierdzamy zatem, że . . .

203 Złakłem się. Spojrzałem do tyłu na zegar i myślałem, że jest 10.00 godz. Lecz . . . jeszcze nie jest nawet 9.00 godz. W porządku. O moi drodzy! Uchwyćmy to teraz! Zwróćcie uwagę. Ja to miłuję.

204 Inni byli reformatorami, ale chociaż byli wielkimi mężami Bożymi i widzieli potrzebę tego dnia, przynieśli tylko reformację.

205 Lecz Objawienie 10. mówi, że jego Poselstwo miało objawić — nie zreformować — objawić te tajemnice. Objawić tajemnice! Jest to Słowo w tym mężu. List do Hebrajczyków 4. mówi: „Słowo Boże jest ostrzejsze niż obosieczny miecz — przenika nawet do szpiku kości i objawia tajemnice serca.” Rozumiecie? Ten człowiek nie jest reformatorem, on podaje objawienie. Objawienie czego? Tajemnic Bożych. Ze względu na to, że przez kościół zostało To wszystko skrepowane, on wystąpi ze Słowem Bożym i poda objawienie do tego.

206 Bo on ma „przywrócić Wiarę dzieci z powrotem do Wiary ojców.” Pierwotna, Biblijna Wiara ma zostać przywrócona przez siódmego anioła. Nuże, o, jak ja to miłuję! Wszystkie tajemnice tych Pieczęci, których reformatorzy nie zrozumieli całkiem! Widzicie? Spójrzmy teraz do Malachiasza 4, tylko na chwilę. Tylko to zanotujcie. On jest prorokiem i „przywraca pierwotną Wiarę ojców.” Zatem, my wyglądamy tego człowieka, aby się pojawił na scenie. On będzie tak pokorny, iż dziesięć milionów razy dziesięć milionów będzie. . . Otóż, będzie to mała grupa, która To zrozumie.

207 Przypomnijcie sobie, w tym czasie, kiedy miał przyjść Jan było prorokowane, że przyjdzie posłaniec „głos wołającego na pustyni,” zanim przyjdzie Chrystus. Malachiasz go widział. Spójrzcie, 3. rozdział Malachiasza jest przyjściem Eliasza, który miał przyjść i zwiastować Przyjście Chrystusa.

208 Wy mówicie: „O nie, nie, bracie Branham. To jest 4. rozdział.” Przepraszam was.

209 Jezus powiedział, że to jest 3. rozdział. Weźcie teraz ew. Mateusza 11. rozdział 6. werset. Tam to jest powiedziane. 11. rozdział — myślę, że to jest 6. werset; 4. 5. lub 6. właśnie tam to jest. On powiedział: „Jeżeli to możecie przyjąć” — gdy On mówił o Janie — „to jest ten, o którym jest powiedziane: ‚Poślę mego posłańca przed obliczem Moim.’” Czytajmy zatem Malachiasza 3. Niektórzy próbują to odnosić do Malachiasza 4. O, nie! To nie jest poprawne!

210 Zwróćcie uwagę — u Malachiasza 4. Potem gdy wystąpi ten posłaniec, świat zostanie zupełnie spalony, a sprawiedliwi będą się przechadzać w Tysiącletnim Królestwie po ich popiołach. Widzicie więc, gdybyście go umieścili do przeszłości, to by Biblia mówiła coś, co nie było tak. Mieliśmy już dwa tysiące lat, a świat dotychczas nie został spalony i sprawiedliwi żyją na nim. Zatem musi to być w przyszłości. O moi drodzy! [Brat Branham klasnął w swoje dłonie — wyd.]

211 Jeżeli przejdziecie tutaj do Objawienia i zobaczycie, co miał uczynić posłaniec na końcu tego wieku, to zrozumiecie, o czym tu mowa. On musi być prorokiem. On musi pochwytać te luźne końce — te niewyjaśnione sprawy, których reformatorzy nie zrozumieli i umieścić je na właściwym miejscu.

212 Jak można porównać Mateusza 28, 19. z Dz. Ap. 2, 38. nie posiadając duchowego objawienia od Boga? Jak mogą ludzie mówić, że dni cudów przeminęły i tym podobne rzeczy (uch!) bez objawienia od Boga? Jedyne dzięki niemu można w ogóle poznać i wiedzieć, czy to jest prawdą, czy nie! Widzicie? Lecz oni wyszli z seminariów. Mam nadzieję, że mamy czas, aby przejść do tego.

213 Pragnę się pośpieszyć, nie chcę was bowiem trzymać tutaj dłużej niż tydzień, wiecie co mam na myśli — otwarcie tych

Pieczęci. Mam do dyspozycji jeszcze jeden dzień i chciałbym się tego dnia modlić za chorych, jeżeli to będzie możliwe.

214 Spójrzmy teraz do Malachiasza 4. — on jest prorokiem i „przywraca pierwotną Wiarę ojców.”

215 W czasie końca, kiedy przychodzi okres Ucisku — tutaj jest pewna mała sprawa, do której powrócimy na chwilę — mianowicie te trzy i pół roku... z siedemdziesięciu tygodni Daniela — druga połowa ostatniego z siedemdziesięciu tygodni Daniela, to znaczy trzy i pół roku. Otóż, my — ilu z was przypomina to sobie z wieków kościoła? [Zgromadzenie mówi: „Amen” — wyd.] Widzicie? „Było wyznaczonych siedemdziesiąt tygodni.” Patrzcie, jak to było doskonałe. Jest powiedziane: „Potem przyjdzie Mesjasz i zostanie zabity na ofiarę w środku tygodnia, a obowiązek przynoszenia ofiary będzie zniesiony.” Potem jest jeszcze trzy i pół roku, aby zanieść Żydom naukę o Mesjaszu.

216 Bóg nie zajmuje się Żydami i poganami w tym samym czasie. On zajmuje się Izraelem jako narodem — u pogan zwraca się do jednostek. On sobie nie bierze pogan za Swoją Oblubienicę. On sobie bierze lud z pogan. Rozumiecie? Zatem, On zajmuje się Izraelem jako narodem. A więc on tam siedzi, właśnie teraz jako naród.

217 Dzisiaj otrzymałem list od Pawła — Pawła Boyd’a. On mi napisał: „Bracie Branham, jak to prawdziwe! Ci Żydzi mają ciągle dziwne nastawienie do pogan, bez względu na to, co się stało.” Na pewno będą mieć. Oni powinni mieć.

218 Otóż, Marcin Luther wydał oświadczenie: „Wszyscy Żydzi mają zostać wypędzeni, a ich domy spalone, dlatego że oni byli antychrystem.” Widzicie? Marcin Luther napisał własnoręcznie to oświadczenie w swoich dziełach. Zatem, Hitler wypełnił po prostu to, co napisał Marcin Luther. Dlaczego Marcin Luther tak powiedział? Dlatego, że był reformatorem, nie prorokiem.

219 Bóg rzekł: „Mój prorok błogosławił Izraela. On rzekł: „Ktokolwiek ciebie błogosławi, będzie błogosławiony, a kto cię przeklina, będzie przeklęty.” Jak może powstać jakiś prorok i zaprzeczać temu, co powiedział inny prorok? On tego nie może uczynić. Musi to być w harmonii, rozumiecie.

220 Z tego powodu oni segregują... Widzicie, Niemcy powinny być chrześcijańskim narodem, ale dlatego, że tak obchodzili się z Izraelem, mają ciągle kij na swoich plecach! A nie możecie ich winić. Pamiętajcie jednak, wy Żydzi, siedzący tutaj: nie martwcie się, nadchodzi dzień! Bóg ich nigdy nie zapomni. Oni zostali zaślepieni z powodu nas.

221 Wy wiecie — On powiedział do proroka, On... Ten prorok zawołał i powiedział: „Czy zapomnisz Izraela?”

222 On powiedział: „Weź ten pręt mierniczy; jak wysokie są niebiosa? Jak głębokie jest morze?”

On odrzekł: „Ja tego nie mogę zmierzyć.”

223 A On powiedział: „Ani Ja nie mogę zapomnieć Izraela.” To jest Jego lud — Jego słudzy.

224 A z pogan zostało zabranych tylko kilku, aby byli Jego Oblubienicą. To się dokładnie zgadza. To jest Oblubienica.

225 Zatem, te siedemdziesiąt tygodni zostały wyznaczone, dokładnie, bowiem Daniel powiedział, że Mesjasz przyjdzie i zostanie zabity w środku tygodnia. Jezus prorokował trzy i pół roku. Otóż, po upływie tych trzech i pół roku Daniela, w środku tygodnia został On zabity. A teraz — ta ostatnia część jest okresem Ucisku, w którym znajduje się kościół z pogan. O, to ma wielkie znaczenie! Nie przeoczcie tego! Oblubienica łączy się z Oblubieńcem. Potem, po Tysiącletnim Królestwie, będzie się przechadzać po popiołach tych niegodziwców.

226 Pozwólcie, że wam po prostu teraz coś pokażę tutaj, kiedy to właśnie mamy na myśli. Pozwólcie, że wam pokażę, co Ona mówi — co mówi Biblia. A nie możemy zaprzeczyć, że To jest Słowo Boże. Jeżeli zaprzeczamy, jesteśmy niewierni. Widzicie, musimy w Nie wierzyć. Wy mówicie: „Ja Tego nie rozumiem.” Ani ja nie, lecz ja się spodziewam, że On to objawi. Spójrzcie.

„Bo oto nadchodzi dzień, który pali jak piec. Wtedy wszyscy pyszni (tacy jak Amerykanie, itd.) i wszyscy, którzy czynili zło, staną się cierniem. (Ono zostanie spalone.) I spali ich ten nadchodzący dzień, mówi PAN Zastępów, tak że im nie pozostawi ani korzenia, ani gałązki.”

227 Zatem jak może istnieć wieczne piekło? Widzicie, będą to ostateczne dni, kiedy te sprawy zostaną objawione. W Biblii nie ma miejsca, które by mówiło, że piekło jest wieczne. Gdyby było wieczne piekło, musielibyście posiadać Żywot Wieczny, by tam pozostać. Istnieje tylko jedna forma Żywota Wiecznego, a o nie zabiegamy usilnie. Wszystko, co ma początek, ma i swój koniec. „Piekło było stworzone dla diabła i jego aniołów,” ale ono zostanie pochłonięte i zniszczone. To się zgadza. Widzicie? Lecz kiedy to się stanie, „nie zostanie im ani korzenia ani gałązki.”

„Ale wam, którzy się boicie imienia Mego, wszędzie słońce sprawiedliwości, a zdrowie będzie na jego skrzydłach; tedy wychodzić będziecie, i wyrosniecie jako cielęta karmne.

I podepczecie bezbożnych tak, że będą prochem pod naszymi stopami w dniu, który Ja przygotowuję — mówi PAN Zastępów.”

228 Gdzie będą bezbożni po okresie Ucisku? Będą popiołami!

„Pamiętajcie o zakonie Mojżesza, mego sługi, któremu przekazałem na Horebie ustawy i prawa dla całego Izraela!

Oto Ja pošlę wam proroka Eliasza, zanim przyjdzie wielki i straszny dzień Pański!”

229 Amen! Oto jest Stary Testament kończący się w ten sposób, a oto Nowy Testament kończący się w ten sam sposób. Jak możecie trzymać się z dala od tego? Nie możecie. Spójrzcie: „Poślę wam Eliasza, proroka, zanim przyjdzie ten dzień.”

„I zwróci serca ojców ku synom, a serca synów ku ich ojcom, abym, gdy przyjdę, nie obłożył ziemi klątwą.”
(Ach!)

230 Tutaj to macie. Jest to Słowo Pana. On to obiecał. To się musi stać. A zatem, jeżeli zwrócić uwagę na to, jak się to dzieje – jest to wspaniałe, jak to czyni Bóg. Oblubienica wychodzi z Oblubieńcem, a potem bezbożni zostaną spaleni ogniem nieugaszonym. A potem, gdy świat został oczyszczony, powstaje ponownie. Wszystko musi przez to przejść – musi przejść przez stadium oczyszczenia.

231 Wybuchną wulkany w tym wielkim ostatecznym czasie, ziemia zostanie rozsadzona i będzie miotana, i tak dalej, a wszystkie te kloaczne doły grzechu i wszystko, co jest na ziemi zostanie stopione w nic. Będzie to płonąć takim gorącym żarem, że to będzie jak w wypadku tego wywabiacza, który rozkłada kolor atramentu znowu na jego pierwotne składniki. Ogień Boży będzie tak gorący, że przywróci wszelką nieczystą rzecz z powrotem do jej pierwotnego stanu, kiedy zostanie spalony szatan i wszelki grzech, i wszystko inne. A potem pojawi się ziemia – tak piękna, jaką była w Ogrodzie Eden. To się zgadza. O, jaka wspaniała godzina leży tuż przed nami!

232 W okresie Ucisku – tutaj jest coś, na co pragnę zwrócić waszą uwagę – taka drobna sprawa, którą tutaj załączyłem. W okresie tego Ucisku, potem gdy Oblubienica została wywołana, a kościół przechodzi przez okres Ucisku, zostaje wywołanych tych sto czterdzieści cztery tysięcy przez dwóch świadków z Objawienia 11. Spójrzcie więc, oni będą prorokować tysiąc dwieście sześćdziesiąt dni, odziani w wory.

233 Otóż, wiemy, że rzymski kalendarz ma . . . My mamy czasami 28 dni, 30 lub 31, lecz w rzeczywistości kalendarz podaje: 30 dni na każdy miesiąc. To się zgadza. Weź tysiąc dwieście sześćdziesiąt dni i podziel je przez 30, a zobaczysz, co otrzymasz. Trzy i pół roku, dokładnie co do joty. To jest czas – to jest wyznaczony czas, w którym będzie głoszone Izraelowi Poselstwo o Mesjaszu, tak jak było głoszone wówczas. Kiedy On powróci i da Się poznać po znaku, to znaczy kiedy On przyjdzie. . .

234 Kiedy Józef został zabrany w głąb kraju i został odrzucony przez swoich braci dlatego, że był duchowym człowiekiem –

on mógł oglądać wizje i wyklądać sny, a kiedy to czynił, został zabrany w głąb kraju i został sprzedany za niespełna trzydzieści srebrników. On był dokładnym odbiciem Chrystusa, ponieważ Duch Chrystusowy był w nim.

²³⁵ Zwróćcie uwagę na to, co się stało potem. Zauważcie, kiedy on tak postępował, został wrzucony do więzienia – i tam jeden mężczyzna został wyratowany, a drugiego stracono. Tak samo Jezus – kiedy On był w więzieniu – na krzyżu: jeden łotr został zbawiony, a drugi utracił życie. Dokładnie!

²³⁶ Został wrzucony do grobu i przypuszczano, że jest martwy, ale potem został stamtąd zabrany i stanął po prawicy faraona i nikt nie mógł zobaczyć faraona, jeżeli najpierw nie zobaczył Józefa. Jezus siedzi po prawicy Boga, a nikt nie może przyjść do Ojca, jedynie przez Syna! To się zgadza!

²³⁷ Zwróćcie uwagę, każdym razem kiedy Józef opuścił – kiedy Józef powstał z tego miejsca po prawicy tronu – obserwujcie to! Gloria! Józef siedział po prawicy faraona. A kiedy Józef powstał, aby odejść z tronu, zabrzmiała trąba. „Ugnijcie wszyscy kolana! Józef przechodzi!”

²³⁸ Kiedy Baranek opuści Tron hen w górze po dniach Jego orędowania – kiedy On opuści Tron tam w górze i weźmie Księgę Odkupienia i wyjdzie, ugnie się każde kolano! Oto On! Zwróćcie uwagę.

²³⁹ Kiedy Józef został odrzucony przez swoich braci, była mu dana żona poganek. Potyfar dał mu . . . względnie Faraon dał mu żonę poganek i urodziły im się pogańskie dzieci – na wół pogańskie i na wół żydowskie. Tutaj jest podany wielki symbol, mianowicie kiedy Jakub udzielał im błogosławieństwa – Efraim był po jednej stronie a Manasses po drugiej. On skrzyżował swoje ręce i udzielił błogosławieństwa młodszemu dziecku; a tych dwoje dzieci zostało dodanych do dwunastu pokoleń, których było tylko dziesięć w tym czasie, i on udzielił im błogosławieństwa – sam Jakub. A Józef, jego syn, prorok, stał tam i powiedział: „Ojczy, uczyniłeś to błędnie.” Powiedział: „Ty położyłeś swoją błogosławiącą prawicę na młodszego dziecko, podczas gdy powinienś był położyć ją na starszego.”

²⁴⁰ On powiedział: „Ja wiem, moje ręce zostały skrzyżowane; lecz Bóg je skrzyżował.” Dlaczego? Izrael, mający prawo być Oblubienicą, odrzucił swoje pierworodztwo i sprzedał je, i ono przeszło ze starszego syna – Izraela, na młodszego – pogan. Te błogosławieństwa przeszły od niego przez krzyż na pogan.

²⁴¹ Zwróćcie jednak uwagę, po tym, widzicie, poprzez to, kiedy wszyscy . . . On sobie pojął oblubienicę. Lecz kiedy ci synowie przyszl, aby kupić żywność . . .

²⁴² O, to jest taki wspaniały obraz! Odchyliłem się od Pieczęci, ale widzicie, muszę to po prostu powiedzieć, sądę bowiem, że to lepiej zrozumiecie. Zważajcie.

243 Zatem, kiedy oni przybyli do Egiptu, aby kupić żywność, wiecie, Józef rozpoznał ich natychmiast. Józef był synem powodzenia, bez względu na to, gdzie się udał, on miał zawsze powodzenie.

244 Zaczekajcie, aż On znowu przyjdzie na ziemię – czekajmy, aż przyjdzie nasz Józef! Rozumiecie? „Pustynia zakwitnie jak róża, a Słońce Sprawiedliwości powstanie z uzdrowieniem na Swoich skrzydłach.” O, moi drodzy! Wszystkie te kaktusy w Arizonie rozwiną się w piękne drzewa. Będzie to cudowne.

245 Zauważcie, tutaj on podchodzi i posługuje się względem nich taką małą sztuczką. On ich posyła i mówi: „Czy mój ojciec jeszcze żyje?” Widzicie? On chciał się dowiedzieć, czy ojciec tych chłopców jeszcze żyje. Oni powiedzieli: „Tak.” On wiedział, że to byli jego bracia. Lecz czy zwróciliście na to uwagę, kiedy on się przygotowywał, aby się dać poznać swoim braciom?

246 Wtedy zobaczył małego Benjamina, który urodził się po jego odejściu. A to reprezentuje tych Żydów – tych 144 tysięcy, którzy zgromadzali się właśnie tam teraz, od czasu kiedy On odszedł. A kiedy On powrócił, On powiedział . . . On spojrzał na Benjamina i jego serce niemal pękło.

247 Przypomnijcie sobie, oni nie wiedzieli, że on umiał mówić po hebrajsku. On sobie wziął tłumacza; postępował jak by był Egipcjaninem. Rozumiecie? Potem, gdy to zostało oznajmione – gdy się chciał dać poznać, ciągle patrzył na małego Benjamina. A przypomnijcie sobie – on odprawił swoją żonę! Ona się znajdowała w pałacu, kiedy on dał się poznać swoim braciom.

248 A Oblubienica z pogan – Żona – potem, gdy Jezus został odrzucony przez Swoją Własny lud, On sobie pojął Oblubienicę z pogan i On Ją zabierze stąd do pałacu – do Domu Swego Ojca w Chwale na Uczcie Weselną. Potem zstąpi z powrotem na dół, aby się w tym czasie dać poznać Swoim braciom – tym 144 tysiącom.

249 On tam stoi. Pamiętajcie, przypatrzcie się dokładnie tym symbolom. A kiedy on przyszedł z powrotem tam, gdzie oni się znajdowali, on spojrzał na nich i powiedział . . . zaczął się im przyglądać. Oni zaczęli rozmawiać. Oni mówili: „Nuże, Rubenie, wiesz, że tu jesteśmy z tego powodu. Wiesz bowiem, co uczyniliśmy. Wepchnęliśmy tego chłopca w tarapaty. Nie mieliśmy sprzedawać naszego brata.” Był to ich brat stojący tam – ten potężny księżę, a oni go nie poznali.

250 To jest powód, dlaczego Izrael nie może Go dzisiaj zrozumieć. Jeszcze nie nadeszła godzina, aby Go poznali.

251 Wówczas oni myśleli, że nie rozumie języka hebrajskiego, lecz on się im dokładnie przysłuchiwał. Oni mówili: „Nuże, teraz wpadliśmy z powodu tego.” A Józef – kiedy na nich patrzył, nie mógł tego już dłużej wytrzymać.

252 Przypomnijcie sobie, jego żona i jego dzieci były w tym czasie w pałacu. Ci święci wyszli, odeszli od nich.

253 A on powiedział: „Ja jestem Józef, wasz brat.” I on podbiegł, objął małego Benjamina, padł mu na szyję i zaczął płakać. Rozumiecie? I dał się im poznać.

254 Potem oni rzekli: „Teraz wiemy, że przychodzi na nas kara, ponieważ go sprzedaliśmy. To myśmy go sprzedali. Myśmy go próbowali zabić, teraz wiemy, że on pozbawi nas życia.”

255 On powiedział: „Nie, nie róbcie sobie wyrzutów, wy to uczyniliście tylko dlatego, aby zachować życie. Dlatego Bóg posłał mnie tutaj.”

256 Kiedy On daje Się poznać, Biblia mówi o tym, przyjdziemy do tego. Kiedy On da Się poznać 144 tysiącom – temu małemu dzisiejszemu Benjaminowi i tej resztki Żydów pozostawionych tam – kiedy On da Się im poznać, oni powiedzą: „Gdzie otrzymałeś te blizny? Skąd one się wzięły na Twoich rękach?”

257 On powie: „O, ja je otrzymałem w domu Moich przyjaciół.” Widzicie? O, potem oni zdadzą sobie sprawę z tego, że zabili Mesjasza. Lecz co On powie? To samo, co powiedział Józef: „Wy to uczyniliście, aby zachować życie. Nie róbcie sobie wyrzutów.” Bo poganie nie mogliby zostać wprowadzeni, gdyby Żydzi w zaślepieniu nie uczynili dokładnie tego, co było potrzebne. Zatem, On zachował życie Kościoła dzięki temu, co oni uczynili. Więc tutaj to macie. To jest właśnie powodem dzisiaj, dlaczego oni Tego nie mogą zrozumieć – jeszcze nie jest ta godzina.

258 Tak samo my nie możemy zrozumieć tych rzeczy, dopóki nie przyjdzie czas, abyśmy To zrozumieli. O, moi drodzy! Siedem Gromów z Objawienia – oby pokazały Oblubienicy, jak się ma przygotować na tą wielką Wiarę ku Zachwyceniu!

259 Pośpieszmy się teraz, ponieważ nie mamy już więcej niż około piętnaście do dwudziestu minut.

260 Zatem, co oznacza ten „biały koń”? Pozwólcie, że to przeczytam. Odchyliłem się tak daleko od tego. Wybaczcie mi, że się odchyliłem od mego tematu, ale ponownie przeczytam te wersety – te dwa wersety.

„I widziałem, gdy Baranek otworzył jedną z onych pieczęci, i usłyszałem jedno z czterech zwierząt, mówiące, jak głos gromu: „Chodź i patrzaj!”

I widziałem, a oto koń biały . . .”

261 Przechodzimy teraz do 2. wersetu:

„. . . biały koń, a ten, który na nim siedział, miał łuk, i dano mu koronę; (a więc on jej nie miał) . . . i wyszedł jako zwycięzca, aby zwyciężać.”

262 To jest wszystko na ten temat. To jest Pieczęć. Odkryjmy teraz te symbole.

263 Stwierdziłiśmy, co znaczy Grom. To jest doskonałe, my to wiemy, rozumiecie. Grom był Głosem Boga — kiedy Pieczęć została otwarta.

264 Jakie ma zatem znaczenie biały koń? Nuże, oto gdzie przychodzi objawienie do tego. Jestem tego tak bezwzględnie pewny, jak tego, że stoję tutaj, i wiem, że to jest Słowo.

265 Przeczytałem o tym każdą książkę, którą mogłem zdobyć. A z tym . . . Ostatnim razem, kiedy to próbowałem przebrać — po prostu nauczać tego, około trzydzieści lat temu; wziąłem tę książkę. . . Ktoś mi powiedział, że adwentyści mają więcej światła odnośnie drugiego Przyjścia Chrystusa, niż wszyscy inni, postarałem się więc o kilka z ich dobrych książek, aby je przeczytać. Zdołałem książkę Smith'a na temat objawień Daniela. On mówi, że ten biały koń, który wyjechał, był biały i to przedstawia zwycięzcę, a w tym przezwyjęzaniu . . . Wielu z was braci adwentyistów tutaj znacie tę książkę, a również wielu innych z was, bo ją czytaliście. A inne — przeczytałem dwie lub trzy. Przeczytałem je i nie mogę powiedzieć . . . przeczytałem jeszcze dwie inne książki i obaj autorzy zgadzali się z tym, że to jest prawda. [Brat Branham stuka pięciokrotnie w kazalnicy — wyd.] Oni byli znakomitymi nauczycielami, prawdopodobnie byli z tych najlepszych — z najlepszym światłem. Pomyślałem więc: „Otóż, jeżeli tego nie wiem, powiem po prostu to, co powiedzieli, spróbuję nauczać w ich sposób.”

266 Oni podali bardzo dobre objaśnienie do tego — co to w rzeczywistości znaczy. Oni mówią: „Nuże, tutaj jest biały koń, a biały koń to moc — bojowy rumak.” I on powiedział: „Ten mężczyzna, który siedział na tym białym koniu, to Duch Święty, który wyjechał we wczesnym wieku i zdobył ten wiek dla Królestwa Bożego. On miał łuk w swoim ręku podobnie jak Kupido. On strzelał strzałami miłości do serc ludzi — miłości Bożej i On zwyciężał.”

267 Otóż, to brzmi bardzo dobrze, lecz to nie jest Prawdą. O, nie! Tak nie było. Biel oznacza sprawiedliwość. Zdajemy sobie z tego sprawę. Ta biel mówi o sprawiedliwości. Ci nauczyciele nauczali, że to był Duch Święty, który zwyciężał w pierwszym wieku. Lecz moje objawienie, podane przez Ducha Świętego, nie jest tego rodzaju!

268 Moje objawienie, podane mi przez Ducha Świętego, brzmi: Chrystus i Duch Święty to jedna i ta sama Osoba, tylko w odmiennej postaci. Zatem, *tutaj* stoi Chrystus, Baranek. Wiemy, że On był Barankiem. On *tutaj* stoi z Księgą w Swojej ręce, a *tam* wyjeżdża jeździec na białym koniu, widzicie, a więc to nie był Duch Święty.

269 Otóż, to jest jedna z tajemnic ostatecznych dni — w jaki sposób Chrystus może być trzema osobami w Jednej. To nie są trzej różni ludzie — Ojciec, Syn i Duch Święty, będący trzema

Bogami, jak nam to próbują wmówić trynitarianie. Są to trzy manifestacje tej samej Osoby, względnie możecie to nazwać trzema urządami. Jeżeli mówię do kaznodziei, to bym się nie miał posługiwać słowem urząd – przypadkowo pomyślałem, że to jest nagrywane na taśmę. Więc ja wam powiem . . . Oczywiście, Chrystus nie mógł powiedzieć: „Ja będę się modlił do Mego urzędu, a On wam pošle inny urząd.” Wiemy o tym. Lecz jeśli to chcecie przedstawić, są to trzy atrybuty tego samego Boga. Rozumiecie? Nie trzej Bogowie. Trzy atrybuty tego samego Boga! Widzicie?

²⁷⁰ A zatem, jak by mógł być Chrystus *tam* na białym koniu zwyciężając i zarazem stać *tutaj* z Księżą w Swojej ręce? Tak nie jest, mimo wszystko. To nie jest Chrystus.

²⁷¹ Zwróćcie uwagę: Duch Święty (w Objawieniu) i Chrystus, to znaczy Duch Święty to Chrystus w innej postaci. To prawda.

²⁷² Zauważcie, jest to Baranek, który otworzył tą Księżę, a tym Barankiem jest Chrystus. A od tego momentu nie widzimy więcej Chrystusa, aż dopiero w Księdze Objawienia w 19. rozdziale, gdzie on przyjeżdża na białym koniu.

²⁷³ Jeśli byście to chcieli przeczytać, otwórzmy Objawienie 19, 11 – 16. Przeczytajmy to szybko teraz, kiedy jesteśmy – kiedy jesteśmy . . . Mamy jeszcze dosyć czasu i mam nadzieję, że tak będzie to dla nas lepiej zrozumiałe. 19, 11; rozpoczniemy od 11. wersetu i czytamy do 16. wersetu włącznie.

„I widziałem niebo otwarte, a oto biały koń, (nie na ziemi, w Niebiesiach, rozumiecie) a Ten, który na nim siedział, nazywa się Wierny i Prawdziwy, gdyż sprawiedliwie sędzi i sprawiedliwie walczy.

Oczy zaś jego jak płomień ognia, a na głowie jego było wiele koron. (spójrzcie na ten diadem!) Imię swoje miał wypisane, lecz nie znał go nikt, tylko on sam.”

²⁷⁴ O, gdybym się mógł przy tym zatrzymać na chwilę. [Brat Branham stuknął w kazalnicę i zatrzymuje się – wyd.] O, moi drodzy! Mam dobrą myśl, lecz . . . może bym mógł, jeśli wy . . . [Zgromadzenie mówi: „Kontynuuj!”]

²⁷⁵ Widzicie, nikt Tego nie wie. Czy wiedzieliście kiedy, że imię „Jahwe” nie jest poprawne? Każdy to wie. Dr. Vayle! Ty wiesz, że to prawda. Tłumacze nie potrafili Go nigdy przetłumaczyć. Pisze się to J-u-h-v . . . mam na myśli J-v-h-u. To nie znaczy „Jahwe.” Oni sobie nie mogli z tym poradzić. Oni nie wiedzą, co to znaczy. Nazwali Go „Jahwe,” lecz to nie było Jego Imię.

²⁷⁶ Patrzcie, zawsze kiedy zostanie zdobyte zwycięstwo, albo dzieje się coś, zostanie zmienione imię.

²⁷⁷ Spójrzcie na dni Abrahama. On był najpierw Abramem, i nie mógł mieć tego dziecięcia, dopóki jego imię nie zostało zmienione na Abraham. A Saraj, S-a-r-a-j nie mogła mieć niczego innego

niż martwego łona, dopóki jej imię nie zostało zmienione na S-a-r-a.

²⁷⁸ *Jakub* znaczy tyle co „człowiek, który wyrugował kogoś z jego stanowiska i sam je zajął — oszust” i to on właśnie zrobił. On włożył na siebie owczą skórę i oszukał swojego ojca, proroka, aby otrzymać pierworodztwo. Wkładał do wody pręty z topoli, nacinał je na pstrokato i płoszył nimi kotne owce, aby uzyskać pstrokatą trzodeg owiec. Nic innego jak oszust!

²⁷⁹ Lecz pewnej nocy uczepił się Kogoś prawdziwego, on wiedział, że to był Ktoś rzeczywisty. I on tam pozostał i trzymał się Go, aż przemógł i jego imię zostało zmienione. Został nazwany *Izraelem*, co oznacza „mężny książę przed Bogiem.”

²⁸⁰ Czy to prawda? [Zgromadzenie mówi: „Amen” — wyd.] Każdy zwycięzca!

²⁸¹ Szymon był rybakiem. Lecz kiedy uchwycił się tego swoją wiarą i poznał, że to był Jezus — kiedy mu On powiedział, że jest Mesjaszem i powiedział mu, jakie jest jego imię oraz imię jego ojca, pokonało go to i został zmieniony z Szymona na Piotra.

²⁸² Saul — dobre imię. Saul był w swoim czasie królem w Izraelu, lecz imię Saul nie nadawało się dla apostoła. Być może było stosowne dla króla, lecz nie dla apostoła. Więc Jezus zmienił jego imię (z czego?) — z Saula na Pawła.

Spójrzcie na „synów gromu,” i ciągle dalej.

²⁸³ A Jezus, Jego Imię na ziemi było „Zbawiciel” — Jezus. Kiedy był na ziemi, On był Zbawicielem, to prawda. Lecz kiedy On przewyciężył śmierć i piekło, i pokonał je, wstąpił na wysokości i otrzymał nowe Imię. Z tego powodu choć hałasują w ten sposób, jak to czynią, nie otrzymują niczego.

²⁸⁴ Zostanie to objawione w Gromach. Uhm-hm. Rozumiecie? Zwróćcie uwagę na te tajemnice. On przychodzi, jadąc. . . . Musi być Coś, co przemieni ten Kościół. Wiecie o tym. Musi Coś być! Zważajcie: „Nikt tego nie wiedział, tylko On Sam.” Nuże, zwróćcie uwagę: „Nikt tego nie wiedział, tylko On Sam.”

„A przyodziany był w szatę zmoczoną we krwi, imię zaś Jego brzmi: Słowo Boże.”

Moi drodzy, zwróćcie uwagę!

„I szły za nim wojska niebiańskie na białych koniach, przyobleczone w czysty, biały bisior.

A z ust jego wychodzi ostry miecz, którym miał pobić narody, i będzie nimi rządził laską żelazną. On sam również tłoczy każdą winą zapalczywego gniewu Boga Wszchemogącego.

A na szacie i na biodrze swym ma wypisane imię: KRÓL KRÓLÓW I PAN PANÓW.”

²⁸⁵ Oto przychodzi Mesjasz. Oto On — nie tamten osobnik na koniu, o którym mówiłem poprzednio. Obserwujcie tę różnicę. Tutaj On stoi z Księgą w Swoim ręku! Dzieło odkupienia jest po prostu . . . On jeszcze nie zajął Swego miejsca! Zatem to nie był Chrystus, który wyjechał — Duch Święty.

²⁸⁶ Nie chcę się spierać z tymi wielkimi mężami. O, nie, ja tego nie czynię. Nie chciałbym tego zrobić, lecz takie jest moje objawienie odnośnie Tego. Rozumiecie? Jeśli macie coś innego, dobrze, to jest w porządku, lecz to nie jest w porządku dla mnie. Rozumiecie — ja w to wierzę w ten sposób. Widzicie, teraz wiecie, co robić. Rozumiecie?

²⁸⁷ Zwróćcie uwagę, od tego czasu nie widzimy już więcej Chrystusa. On jedzie na białym koniu. Zatem jeżeli tamten osobnik jedzie na białym koniu, on jest tylko kimś podającym się za Chrystusa. Widzicie? Czy to pojmujecie? [Zgromadzenie mówi: „Amen” — wyd.]

²⁸⁸ Zauważcie, ten jeździec na białym koniu nie ma żadnego imienia. On się może posługiwać dwoma lub trzema tytułami, lecz nie ma żadnego imienia.

²⁸⁹ Lecz Chrystus ma Imię! Jak ono brzmi? Słowo Boże! Oto, czym Ono jest: „Na początku było Słowo, a to Słowo było u Boga i Bogiem było to Słowo. A to Słowo ciałem się stało.” Widzicie? Ten jeździec nie ma żadnego imienia, ale Chrystus nazywa się „Słowo Boże.” Oto, kim On jest. On jest tak nazwany. Nuże, On ma Imię, którego nie zna żaden człowiek, lecz On nazywa się „Słowo Boże.”

Tamten osobnik nie ma żadnego imienia, ale jest na białym koniu.

²⁹⁰ Ten jeździec nie ma żadnych strzał do swego łuku. Czy zwróciliście na to uwagę? On miał łuk, lecz tutaj nie jest nic powiedziane o tym, żeby miał strzały; więc on musi być bluffiarzem. To się zgadza. Być może ma sporą ilość gromów, ale żadnej błyskawicy; stwierdzicie jednak, że Chrystus ma zarówno błyskawicę, jak i grom; bowiem z Jego ust wychodzi ostry obosieczny Miecz i On uderza nim narody. A ten jegomość nie może niczego uderzyć — on odgrywa rolę obłudnika. On wychodzi, jadąc na białym koniu, wyjeżdża, aby zwyciężyć.

²⁹¹ Chrystus ma ostry Miecz, i obserwujcie, On wychodzi z Jego Ust! Żyjące Słowo, to znaczy Słowo Boże, objawione Jego sługom. Tak jak On powiedział do Mojżesza: „Idź, stań tam i wyciągnij swoją laskę i zawołaj muchy,” i pojawiły się muchy. Oczywiście! Cokolwiek on powiedział, to On uczynił i to się urzeczywistniło. Jego żyjące Słowo. Bóg i Jego Słowo to jedna i ta sama Osoba. Bóg jest Słowem!

²⁹² Kim zatem jest ten tajemniczy jeździec pierwszego wieku kościoła? Kim on jest? Pomyślmy o tym. Kim jest tajemniczy

jeździec, który wyjechał w pierwszym wieku kościoła i jedzie wprost dalej aż do wieczności — jedzie aż do końca?

²⁹³ Wychodzi na jaw Druga Pieczęć, rozwija się i dochodzi do zakończenia tutaj na końcu. Wychodzi na jaw Trzecia Pieczęć, rozwija się i dochodzi do zakończenia tutaj na końcu. Czwarta, Piąta, Szósta, Siódma — każda z nich dochodzi do zakończenia tutaj na końcu. A w końcowym czasie te Księgi, które były przez cały czas zwinięte i zawierały te tajemnice, wychodzą na jaw. Zatem, wylaniają się tajemnice, abyśmy zrozumieli, czym one są. Lecz one w rzeczywistości rozpoczęły się już w pierwszym wieku kościoła, ponieważ pierwszy wiek kościoła otrzymał Poselstwo podobne do Tego. [Brat Branham stuka trzykrotnie w kazalnice — wyd.]

²⁹⁴ „Jeździec na białym koniu wyjechał.” Rozumiecie? Kim on jest? On jest potężny w swojej przewyżniającej mocy. On jest wielkim osobnikiem w swojej przewyżniającej mocy. Czy chcecie, abym wam powiedział, kim on jest? Jest to antychryst. Dokładnie tym on jest! Zatem, dlatego, że widzicie, jeżeli antychryst. . . Jezus powiedział, że „ci dwaj będą tak blisko siebie, że by to zwiodło nawet samych Wybranych (Oblubienicę), gdyby to było możliwe.” Antychryst! Jest to duch antychrysta.

²⁹⁵ Przypomnijcie sobie — w wiekach kościoła, kiedyśmy otworzyli pierwszy wiek kościoła wówczas, stwierdziliśmy, że Duch Święty był przeciw pewnej sprawie, która miała swój początek w tym wieku kościoła, a była nazwana „uczynkami Nikolaitów.” Przypominacie sobie? [Zgromadzenie: „Amen” — wyd.] *Nikao* oznacza „podbić.” *Laity* znaczy „kościół” — laicy. *Nikolaityzm* — „opanować laików.” „Zabierz Ducha Świętego z kościoła i daj to wszystko jednemu świętemu człowiekowi. Niech on jest szefem tego wszystkiego.” Już to omawialiśmy, rozumiecie — to Nikolaityzm. Zwróćcie uwagę, Nikolaityzm był tylko „pogłoską” w pierwszym kościele, ale w drugim wieku kościoła stał się „nauką.” A w trzecim wieku kościoła stał się „przemocą” i oni urządzili Nicejski Sobór. Potem stał się nauką w kościele. I co stało się jako pierwsze? Wyszła z tego organizacja! Czy się to zgadza? [„Amen.”]

²⁹⁶ Powiedzcie mi skąd pochodzi pierwszy organizowany kościół! Jest to rzymskokatolicki kościół! Powiedzcie mi, czy Objawienie nie mówi w Księdze Objawienia 17, że: „Ona była wszetecznicą a jej córki były nierządnicami.” To jest ta sama rzecz, która się zorganizowała z nim — „nierządnicę!” „Oni przyjęli obrzydliwość i nieczystość ich nierządu za naukę.” „Głoszą Nauki, które są nakazami ludzkimi.” Zwróćcie na to uwagę.

²⁹⁷ Patrzcie, on wyjeżdża, aby zwyciężać. Zauważcie, on nie ma korony — ten jeździec na białym koniu, o którym tutaj mówię. Rozumiecie? „Łuk; a korona była mu dana później.” Widzicie? Na

początku on nie miał korony, ale ona była mu dana. Zauważcie, później była mu dana korona, tak, trzy korony — jedna na drugiej. Było to trzysta lat później na Soborze Nicejskim, kiedy on — duch nikolaityzmu, rozpoczął formować organizację między ludźmi. A potem ciągnęło się to ciągle dalej i dalej, i stało się to „pogłoską,” a później doktryną.

²⁹⁸ Przypominacie sobie, jak Chrystus mówił wówczas do kościoła. On powiedział: „Nienawidzisz uczynków Nikolaitów, których i Ja nienawidzę.” Próbując opanować wszystko, on zabiera Ducha Świętego; i tylko jeden święty mąż — on mógł przebaczać wszystkie grzechy, i wszystko możliwe.

²⁹⁹ Właśnie czytaliśmy powyżej, jak Paweł mówił o tym — że on tam będzie siedział w ostatecznych dniach. On nie mógł zostać objawiony aż do ostatecznych dni. „Potem ten, który przeszkadza, zabierze stamtąd Ducha Świętego i on objawi samego siebie.”

³⁰⁰ Dzisiaj on jest pod przebraniem — jako biały koń. Obserwujcie, jak on się zmieni za kilka minut z tego białego konia. On się nie tylko stanie białym koniem, on się również stanie zwierzęciem z wieloma głowami i rogami. Rozumiecie? Widzicie? Ten biały koń — on jest zwodzicielem obecnie, i to jest powodem, dlaczego ludzie nie rozpoznali tego przez cały czas. Oni tak myśleli. Lecz tutaj to mamy teraz — on zostanie objawiony w oparciu o Pismo. Zwróćcie na to uwagę.

³⁰¹ Kiedy Nikolaityzm, widzicie, antychryst jest — on jest w końcu wcielony w mężczyznę; potem zostaje ukoronowany. Kiedy on rozpoczął, jako duch Nikolaityzmu w kościele, on był duchem. Nie możecie ukoronować ducha. Lecz trzysta lat później stał się papieżem! Potem go ukoronowali! Na początku nie miał korony, lecz otrzymał koronę później, kiedy ten duch wcielił się w człowieka. Rozumiecie? On się stał człowiekiem. Doktryna Nikolaityzmu stała się człowiekiem; potem mogli go ukoronować. Przedtem nie mogli tego uczynić, ponieważ on był tylko doktryną.

³⁰² Gloria! Zwróćcie uwagę! A kiedy Duch Święty, którego mamy, ucieleśni się w nas, to Ten, który jest wśród nas obecnie w postaci Ducha Świętego, ucieleśni się w nas w Osobie Jezusa Chrystusa i my Go ukoronujemy jako Króla Królów! To się zgadza. Rozumiecie?

³⁰³ Nuże przypomnijcie sobie, mniej więcej w tym czasie, kiedy Chrystus wstąpił na Tron, antychryst również wstąpił na tron — Judasz. Mniej więcej w tym czasie, kiedy Chrystus odszedł z tej ziemi, odszedł z ziemi i Judasz. Właśnie w tym czasie, kiedy powrócił Duch Święty, wrócił również antychryst.

³⁰⁴ Wy wiecie, Jan powiedział tutaj powyżej: „Dziateczki, nie chcę, abyście wiedzieć nie mieli, że antychryst już przyszedł i jest skutecznym w dzieciach nieposłuszeństwa.” Antychryst

wówczas — on tam był — zaczął tam formować ducha Nikolaizmu, aby wytworzyć organizację.

³⁰⁵ Nic dziwnego, że tak nienawidziłem tej sprawy! Widzicie? Rozumiecie? Tutaj to macie. To nie byłem ja, było to Coś tutaj wewnątrz. Tutaj jest ta sprawa — ona się wyłoniła. Czy to pojmujecie? [Zebrani mówią: „Amen” — wyd.] Rozważałem tę sprawę ze wszystkich stron i nie mogłem tego zrozumieć aż dotąd. Teraz to wiem. Oto on jest — ten duch Nikolaizmu, którego Bóg nienawidzi.

³⁰⁶ A obecnie ten duch ucieleśnił się i oni go ukoronowali. Tutaj to mamy, właśnie tutaj — Biblia mówi, co oni z nim uczynią. Dokładnie tak jest. O, moi drodzy! Wcielony! On stał się człowiekiem, a potem go ukoronowano.

³⁰⁷ Czytajcie, zauważcie! Względnie przeczytajcie raczej, jak Daniel powiedział, że on przejmie do swoich rąk królestwo kościoła. Czy chcielibyście to przeczytać? [Zgromadzenie mówi: „Amen” — wyd.] Mamy jeszcze czas, aby to przeczytać, nieprawdaż? [„Amen.”] Dobrze. Słuchajcie. Przejdźmy zatem na chwilę do Daniela. Przejdźmy z powrotem do Księgi Daniela i będziemy czytać przez chwilę. Nie potrwa to już długo — może tylko kolejnych piętnaście, dwadzieścia minut czy trzydzieści minut, lub coś w tym sensie. Dobrze? [„Amen.”]

³⁰⁸ Otwórzmy Księgę Daniela 11. rozdział i weźmy 21. werset. Tutaj mamy Daniela. Daniel mówi tutaj o tym, jak ten osobnik przejmie panowanie.

„Potem powstanie wzgardzony na jego miejsce, (tutaj mówi o Rzymie) acz nie włożą nań ozdoby królewskiej; (zważajcie teraz) wszakże przyszedłszy w pokoju, otrzyma królestwo pochlebstwem.”

³⁰⁹ To jest dokładnie to, co on uczynił! To, co Daniel powiedział o tym antychryście — co będzie czynił. On przygotowuje miejsce dla ludzi. Tak, on przygotowuje ich jadłospis na dzisiejszy czas — dla kościołów. Bowiem w tym wieku kościoła oni nie chcą Słowa, Chrystusa, oni chcą mieć kościół. Nie stawiają ci najpierw pytania, czy jesteś chrześcijaninem, ale: „Do jakiego kościoła należysz? Do jakiego kościoła?” Oni nie chcą Chrystusa, Słowa. Człowiek idzie i mówi im o Słowie, i jak według niego uporządkować swoje życie, lecz oni Tego nie chcą. Oni chcą coś, według czego mogą żyć jakkolwiek tylko chcą, a pomimo tego należeć do kościoła i otrzymać swoje świadectwo. Rozumiecie? Rozumiecie? On przygotowuje im jadłospis — dokładnie tak. A przypomnijcie sobie, on został w końcu nazwany w Biblii „ona,” a ona była nierządnicą i miała córki. On po prostu czyni zadość wymaganiom tego czasu, temu, czego chcą ludzie. Tutaj to macie.

³¹⁰ Bóg to obiecał. Kiedy Słowo zostanie odrzucone, to oni zwrócą się ku swoim własnym pożądlivościom. Czytajmy jeszcze

raz w liście do Tesaloniczan. Pragnę, abyście to tutaj bacznie śledzili na chwilę. Tak, dobrze, czytaliśmy to przed chwilą, 2. Tes. 2, 9 – 11. Tutaj jest powiedziane, że oni się „Odwróca i odrzuca Prawdę i będzie im dany ostry obłęd [wg ang.: umysł zatwardziały w grzechu – tł.] i uwierzą kłamstwu, i na skutek tego zostaną potępieni.” Oto, co powiedział Duch Święty.

³¹¹ Otóż, czy to nie jest pragnienie dzisiejszego kościoła? [Zgromadzenie mówi: „Amen” – wyd.] Próbujesz powiedzieć ludziom, że muszą czynić *to*, lub *owo*, lub *tamto*, a oni ci zaraz dają do zrozumienia, że są metodystami, presbiterianami lub kimś innymi, i że nie muszą „wiosłować w twojej łodzi.” Widzicie? Z pewnością! Oni tego chcą.

³¹² A Bóg powiedział: „Jeżeli tego chcą, Ja im po prostu pozwolę, żeby to mieli. I Ja rzeczywiście sprawię, iż oni uwierzą, że to jest Prawdą, ponieważ ja im dam zatwardziały w grzechu umysł względem Prawdy.” Nuże, spójrzcie tutaj, co Biblia także mówi: „Jako Jannes i Jambres sprzeciwiali się Mojżeszowi, tak samo ci ludzie w ostatecznych dniach będą mieć zatwardziały w grzechu umysł względem tej Prawdy i obrócą łaskę naszego Boga na lubieżności, zapierając się Pana Boga.”

³¹³ Widzicie teraz, w czym to tkwi! Nie tylko katolicy, ale i protestanci. Wszyscy; jest to cały ten organizowany świat. To jest ten jeździec na białym koniu, pod płaszczykiem białego – sprawiedliwego kościoła, widzicie, lecz to jest antychryst. On musi wyglądać podobnie – nawet na koniu, tak samo jak Chrystus przyjeżdża na koniu. Rozumiecie? O, „anty,” tak zbliżone do siebie, że by to zwiodło samych Wybranych! Tutaj on jest. On jest antychrystem.

³¹⁴ On wyjechał w pierwszym wieku kościoła. Otóż, on jedzie ciągle dalej i dalej poprzez wszystkie wieki kościoła. Obserwujcie go teraz. Wy mówicie: „Czy również wówczas, w czasie apostołów?” On się tam nazywał „Nikolaityzm.” Potem, w następnym wieku kościoła, potem stał się „doktryną” w kościele. Najpierw był tylko „pogłoską,” potem stał się „doktryną.”

³¹⁵ Nadęci ludzie, znakomite osobistości, wytwornie odziani, z wysokim wykształceniem i ogładą – oni nie chcą całego tego dziwnego zachowywania się w Kościele. Nie, oni mówią: „Nie chcemy wszystkich tych bredni o Duchu Świętym. Musi być kościół! A my wszyscy pójdziemy poprzez Sobór Nicejski i ciągle dalej do Rzymu.” Potem, kiedy tam doszli, oni założyli kościół, przyjęli poganizm, rzymski katolicy-. . . względnie poganizm, pogański Rzym i niektóre zabobony. Wzięli Astarotę, „królową niebios,” a na jej miejsce postawili Marię, matkę. Z umarłych zrobili orędowników, i tak dalej. Wzięli ten okrągły koszerny opłatek, którym się ciągle przy tym posługują i nazwali go Ciałem Chrystusa, „ponieważ on reprezentuje matkę niebios.” Kiedy katolik przechodzi wokoło, przeżegna się, bowiem te

światła, które tam płoną, są podobno koszerem, który przez moc kapłana zostaje przemieniony w Boga, chociaż to nie jest nic innego na tym świecie, jak tylko zwyczajne pogaństwo! Rozumiecie? To się zgadza.

³¹⁶ Ja tego po prostu nie rozumiem! A jednak, rozumiem. Tak, rozumiem. O, tak! Zrozumiem to z łaski Bożej. Oczywiście.

³¹⁷ Zwróćcie zatem uwagę. O, moi drodzy, jak oni to mogą czynić! Rozumiecie? A są im dane ich pragnienia. Nuże, to jest prawdą. Nie musicie Tego czynić. O, nie. Jeżeli Tego nie chcecie czynić, nie jesteście do Tego zmuszani. Jeżeli nie chcecie się zgodzić na Boży sposób prowadzenia życia oraz oddawania czci, nie musicie Tego czynić. Bóg nikogo do Tego nie zmusza.

³¹⁸ Pozwólcie jednak, że wam coś powiem. Jeżeli wasze imię zostało umieszczone w Barankowej Księdze Życia już przed założeniem świata, to będziecie tak szczęśliwi, że To możecie czynić, że nie możecie czekać ani chwili, by To czynić.

³¹⁹ Spójrzcie tutaj. Mówicie: „Pragnę ci dać do zrozumienia, że jestem tak samo nabożny.” Otóż, to może być prawdą.

³²⁰ Patrzcie, kto by mógł powiedzieć, że ci kapłani w dniach Pana Jezusa nie byli religijni? Kto mógłby powiedzieć, że Izrael na pustyni nie był religijny? Chociaż oni byli nawet . . .

„Bóg mnie pobłogosławił tak wiele razy!”

³²¹ Tak, On im błogosławił również. Oni nie musieli nawet pracować na swoje utrzymanie. On karmił ich pokarmem z Niebios. A Jezus powiedział: „Oni wszyscy utracili swoje życie, pomarli i poginęli.”

³²² Oni mówili: „Ojcowie nasi czterdzieści lat jedli manę na pustyni.”

³²³ Jezus powiedział: „A oni wszyscy pomarli – zostali na wieki oddzieleni.” Rozumiecie? On powiedział: „Lecz Ja jestem Chlebem Życia, który zstępuje od Boga z Niebios. Jeśli by kto jadł ten chleb, nigdy nie umrze.” Widzicie? On jest Drzewem Życia.

³²⁴ Zauważcie teraz, jak i kiedy przyszedł Jezus. Kapłani, którzy tam przyszli, byli bardzo religijni. Człowieku, nikt nie mógł powiedzieć, że oni nie byli miłymi ludźmi. Moi drodzy, oni chodzili dokładnie według zakonu! Oni czynili wszystko, co powiedział ich kościół. Gdyby tak nie czynili, zostaliby ukamienowani. A więc On wyszedł . . . Czy wiecie, jak nazwał ich Jezus? Jan osłowił ich: „Wy zgrajo wężów w trawie! Nie myślcie sobie, że macie coś wspólnego z Bogiem dlatego, że należycie do tej organizacji.” A Jezus powiedział: „Wy jesteście z waszego ojca, diabła.” On powiedział: „Co się wydarzyło każdym razem, gdy Bóg posłał proroka? Ukamienowaliście go i wrzuciliście do grobu, a teraz tam chodzicie i przyodzabiacie jego grób.”

³²⁵ Czy to nie jest to samo, co uczynił Katolicki kościół? Spójrzcie na Joannę z Arku, na św. Patricka, i na wszystkich pozostałych. To oni wrzucili ich do grobu. A potem wykopali ciało Joanny z Arku i wrzucili je do rzeki kilka set lat później. A spalili ją za czarowanie.

³²⁶ „Wy jesteście z waszego ojca, diabła, i czynicie jego uczynki.” Dokładnie tak jest. Pójdzie to wszędzie, do całego świata. Rozumiecie? Tak jest! To właśnie powiedział Jezus.

³²⁷ A wy myślicie, że wszystko jest w porządku. Wygląda to bardzo dobrze, ten biały koń. Patrzcie jednak, co tutaj mamy. To jest właśnie on, jadący na nim. Nuże, On jednak powiedział, że tego chcieli, więc On im podał ostry obłęd.

³²⁸ Pamiętajcie, ta wszetecznicą z Objawienia 17. — ona była tajemnicą: „TAJEMNICA, BABILON, MATKA NIERZĄDNIC.” Jan się nad nią zdumiewał. Tak samo, jak ten mężczyzna. . . Spójrzcie, czekajcie, aż tam dojdziemy i przypatrzemy się, jak on obserwował tego konia tutaj. Widzicie? Zauważyliście jednak, że to było. . . Wydarzyło się tak, że „On ujrawszy ją zdumiał się bardzo.” Lecz tajemnicą było to, że „ona piła krew męczenników Chrystusa.” Piękny kościół, rozsiadł się tam, przyozdobiony w purpurę i złoto, a „w swoim ręku miała kubek pełen nieczystości jej nierządu.”

³²⁹ Czym jest nierząd? Jest to bezprawne życie. Taka jest jej nauka, którą ona podawała. Bierze Słowo Boże i czyni je bezskutecznym przez jakieś „Zdrowaś Mario” i wszelkiego rodzaju bzdury, które przedkłada ludziom. „A królowie ziemi uprawiali z nią nierząd.”

Wy powiecie: „Dobrze, to jest przecież katolicki kościół.”

³³⁰ Lecz ona była „matką nierządnic.” Rozumiecie, one były takie same jak ona. Tutaj to macie!

³³¹ Co się stało? Kiedy reformator umarł i jego poselstwo umarło, wy od- . . . Zorganizowaliście to, postawiliście tam bandę chłystków i cała sprawa potoczyła się wstecz; abyście mogli żyć w ten sposób, jak chcecie. Nie chcieliście pozostać ze Słowem. Zamiast iść krok w krok ze Słowem, oni pozostali właśnie u tego — „To jest To.” Ech! Nie czyńcie tego.

On — to jest To, rozumiecie — On tam w Górze!

³³² Zauważcie, to jest jedna sprawa. Pragniemy poruszyć jeszcze parę miejsc Pisma zanim zakończymy.

³³³ On jest tym księciem, który miał zniszczyć lud Daniela. Czy temu wierzycie? Nuże, mam to zamiar omówić, jeżeli mi pomożecie i będziecie wobec mnie wyrozumiali na kilka minut; uczynię to tak szybko, jak tylko będę mógł, lecz pragnę to stanowczo uczynić! Ponieważ Duch Święty podał mi to z taką pewnością, jak tutaj stoję. Rozumiecie? Rozumiecie?

³³⁴ Spójrzcie zatem, weźmy... przejdźmy z powrotem do Daniela — tylko na chwilę. Pragnę wam coś przeczytać, co... jeżeli nie idziecie z powrotem, to jest w porządku. Chcę przeczytać Daniela 9. — Daniela 9. Pragnę czytać 26. i 27. werset z Daniela 9. Obserwujcie, czy to jest ten, który ma zniszczyć lud Daniela — co on będzie czynił.

„A po sześćdziesięciu dwóch tygodniach zabity będzie Mesjasz...”

³³⁵ Widzicie, to są te sześćdziesiąt dwa tygodnie, po których On zostanie zabity — z tych siedemdziesięciu tygodni.

„... wszakże mu to nie zaszkodzi; owszem to miasto i tę świątynię skazi lud wodza (to jest ta hierarchia tutaj) przyszłego, (który przyjdzie) tak, że koniec jego będzie z powodzią i aż do skończenia będzie wojna i ustawiczne pustoszenie.”

³³⁶ Pragnę was teraz o coś zapytać. Kto zniszczył świątynię, potem kiedy Chrystus został zabity na ziemi po trzech i pół latach Jego usługi? Kto ją zniszczył? Rzym! Z pewnością. Konstantyn, czy... Nie, przepraszam. Tytus, rzymski generał. On zabił tego księcia. Zważajcie teraz.

Obserwujcie to, ludzie. Wkrótce na nich napadł — ta wojna.

³³⁷ Kiedy urodził się Jezus, ten czerwony smok na niebie stanął przy tej niewieście, żeby pożreć jej Dziecię, skoro się tylko urodzi. Czy to prawda? [Zgromadzenie mówi: „Amen” — wyd.] Kto to był, kto próbował pożreć to Dziecię, kiedy się urodziło? [„Rzym!”] Rzym! Widzicie? Oto ten czerwony smok! Tutaj macie tego księcia. Tutaj macie to zwierzę. Rozumiecie? To są oni — każdy z nich taki sam, rozumiecie — „aby pożreć to Dziecię.” Lecz Bóg porwał je do Niebios i posadził na Swoim Tronie. I tam znajduje się Chrystus obecnie — aż do wyznaczonego czasu. Rozumiecie? Obserwujcie zatem, co on będzie czynił.

³³⁸ Zatem, o, myślę, że rozmawiałem z kimś tutaj. Może był to brat Roberson dzisiaj, albo ktoś inny, z kim o tym rozmawiałem. Nie o tym tutaj, lecz właściwie o tej samej sprawie. Uważam, że głosiłem tutaj o tym nie tak dawno — co się stanie w Stanach Zjednoczonych — o sytuacji finansowej. Rozumiecie? My splącamy obecnie nasze długi podatkami, które będą zapłacone dopiero za czterdzieści lat od dziś. Takie mamy zaległości. Czy włączyliście kiedy stację KAIR lub Lifeline i słuchaliście wiadomości z Waszyngtonu? No wiecie, jesteście kompletnie zbankrutowani. To wszystko.

³³⁹ O co chodzi? Wszystko złoto jest zmagazynowane na bezpiecznym miejscu, a Żydzi posiadają obligacje. To wszystko przejdzie do rąk Rzymu. Zwróćcie teraz uwagę. Wiemy, kto jest właścicielem wielkich domów towarowych, lecz Rzym posiada największą część bogactw świata. Resztę posiadają Żydzi.

Obserwujcie to teraz. Nuże, słuchajcie tylko, jak mi to Duch Święty przedstawił.

„Wszakże utwierdzi przymierze z wieloma w tygodniu ostatnim (zważajcie teraz) a w połowie onego tygodnia uczyni koniec ofierze palonej i ofierze śnieżnej, a przez wojsko obrzydliwe pustoszyciel przyjdzie, i aż do skończenia naznaczonego wyleje się spustoszenie na tego, który ma być spustoszony.”

³⁴⁰ Obserwujcie to! O, jaki on jest sprytny! Tutaj on jest. Teraz to zrozumieliśmy i wiemy, że to jest Rzym. Wiemy, że on jest jeźdźcem na białym koniu. Wiemy, że on wystąpił jako doktryna. Czym zatem był pogański Rzym? Zmienił się na papieski Rzym i został ukoronowany.

³⁴¹ Zważajcie teraz. „W czasie końca.” Nie w tych wczesnych czasach, kiedy Chrystus głosił, lecz „w czasie końca,” w tej ostatniej części tego tygodnia – z tych siedemdziesięciu tygodni Daniela, które właśnie przerobiliśmy. Chrystus głosił trzy i pół roku, a jest jeszcze wyznaczonych trzy i pół roku. Czy się to zgadza? [Zgromadzenie mówi: „Amen” – wyd.] A ten książę ma w tym czasie zawrzeć przymierze z ludem Daniela, którym są Żydzi.

To się stanie, kiedy Oblubienica zostanie teraz zabrana. Ona tego nie zobaczy.

³⁴² Zwróćcie uwagę. W ostatniej połowie tygodnia Daniela lud zawrze przymierze. Ten książę zawrze przymierze z Rzymem, zawrze z nimi przymierze – niewątpliwie z powodu bogactwa, ponieważ katolicy i Żydzi posiadają bogactwa świata.

³⁴³ Ja byłem w Watykanie. Widziałem tą potrójną koronę. Miałem mieć wywiad z papieżem. Baron von Blomberg załatwił mi to na środę po południu o 3.00 godz.

³⁴⁴ Kiedy mnie zabrali do tego „króla,” obcięli mi mankiety przy spodniach. To nic. Powiedzieli mi, abym się nie odwracał do niego plecami, kiedy będę odchodził. No dobrze.

Lecz ja powiedziałem: „Jak mam się zachować przed tym facetem?”

³⁴⁵ Oni rzekli: „Po prostu wejdź do środka, uklękniij na jedno kolano i pocałuj go w palec.”

³⁴⁶ Ja powiedziałem: „Tego za wiele! Tego za wiele! O, nie!” Powiedziałem: „Nazwałbym każdego człowieka bratem – kto chce być bratem. Będę go nazywał kaznodzieją, jeżeli on chce mieć taki tytuł, ale oddawać cześć człowiekowi? Wszelka cześć należy się Jezusowi Chrystusowi.” Rozumiecie? Nie. O nie. Nie całuj żadnemu człowiekowi ręki w ten sposób. Naprawdę nie. Więc nie poszedłem do niego.

³⁴⁷ Lecz zwiedziłem cały Watykan. No wiecie, nie moglibyście go kupić za setki miliardów miliardów dolarów. Otóż, wy...

Pomyślałem sobie po prostu: „Bogactwo świata” — jak mówi Biblia — „było znalezione w nim.” Pomyślcie tylko o tych wspaniałych miejscach, miliardy razy . . .

³⁴⁸ Dlaczego powstał w Rosji komunizm? Sprawia mi to po prostu niedomagania żołądka, kiedy słyszę tak wielu kaznodziei krzyczących o komunizmie, a oni nawet nie wiedzą o czym kraczą. To się zgadza. Komunizm nie jest niczym. On jest narzędziem w ręku Bożym, aby przynieść na ziemię pomstę za krew świętych. To się zgadza.

³⁴⁹ A kiedy Kościół zostanie zabrany, Rzym i Żydzi zawrą przymierze między sobą. Biblia mówi, że oni je zawrą z świętym ludem. Zwróćcie teraz uwagę, dlaczego oni to uczynią? Ten naród zbankrutuje, a reszta świata, której waluta jest oparta na złocie, jest zbankrutowana. Wy o tym wiecie. Jeżeli żyjemy na konto podatków, weksli, które będą spłacone za czterdzieści lat od dziś, to jak to z nami wygląda?

³⁵⁰ Jest tylko jedna rzecz, która się może stać. Mianowicie wycofać z obiegu walutę i spłacić obligacje, ale nie stać nas na to. Posiada je Wall Street, a Wall Street jest pod kontrolą Żydów. Reszta jest w Watykanie, a Żydzi posiadają część tego na Wall Street razem z światowym handlem. My nie możemy wycofać z obiegu waluty.

³⁵¹ Gdyby to mogli zrobić, myślicie . . . Producenci whisky i tytoniu z dochodem miliardów miliardów dolarów za rok, odpisują wszystkie swoje podatki z dochodu za stare wulgarne obrazy i tym podobne rzeczy. Udają się do Arizony i kupują miliony akrów ziemi — względnie tysiące — i kopią te wielkie szyby ropy naftowej w wartości pięćdziesięciu tysięcy dolarów i płacą to z podatku ze swoich dochodów. Lecz jeśli ty nie zapłacisz swoich podatków, zostaniesz wrzucony do więzienia. Lecz oni odpisują te pieniądze z podatków, a potem rezygnują z tych szybów i posyłają tam spychacze. I co oni czynią? Oni tam budują osiedla mieszkaniowe, a w następnym etapie za te pieniądze, które zarabiają — muszą je ulokować w jakiejś inwestycji — budują tam znowu domy i osiedla mieszkaniowe, i sprzedają je za miliony dolarów. Czy myślicie, że ci magnaci pójdą na ugodę w sprawie wymiany waluty?

³⁵² Podobnie jak uczynił ten facet tam . . . Jak on się nazywa? Castro. On zrobił jedną mądrą rzecz, jaką zrobił kiedykolwiek — kiedy zniszczył te obligacje; on je spłacił i zniszczył.

³⁵³ Zwróćcie uwagę, lecz my tego nie możemy zrobić. Ci magnaci nie pozwolą na to. Bogaci kupcy tego świata trzymają je w swoich rękach.

³⁵⁴ Można uczynić tylko jedno. Katolicki kościół może je spłacić. Tylko on posiada pieniądze i on to może uczynić; i on to uczyni! A kiedy to uczyni, aby je zyskać, pójdzie na kompromis z Żydami i zawrze przymierze. A kiedy on zawrze to przymierze

z Żydami. . . Nuże, pamiętajcie, ja to biorę z Pisma! A zatem, kiedy on to uczyni i zawrze to przymierze, widzimy u Daniela 8, 23. i 25. „on spowoduje rozkwit rzemiosła,” a rzemiosło to *fabrykowanie* — „w jego rękach.” I on zawiera to przymierze z Żydami.

³⁵⁵ A w środku tych trzech i pół roku on złamie swoje przymierze, skoro tylko uda mu się pochłonać tą rzecz i zablokować pieniądze Żydów. A kiedy on to uczyni — o moi drodzy, moi drodzy!

³⁵⁶ On jest nazwany antychrystem aż do końca tego wieku kościoła, ponieważ on i jego dzieci występują przeciw Chrystusowi i przeciw Słowu. Ten człowiek jest nazywany antychrystem.

³⁵⁷ Otóż, on ma zamiar trzymać pieniądze. A ja myślę, że on właśnie przez to dojdzie do władzy. Chwileczkę tylko, kiedy to mówię — pragnę do tego potem powrócić — za chwilę.

³⁵⁸ On jest nazwany antychrystem i będzie w oczach Bożych nazywany antychrystem aż do czasu końca. Nuże, lecz potem będzie nazywany inaczej.

³⁵⁹ Zatem, kiedy on będzie miał wszystkie pieniądze pod swoją kontrolą, „wtedy złamie to przymierze z Żydami,” jak o nim tutaj przepowiedział Daniel, „w drugiej połowie ostatniego z tych siedemdziesięciu tygodni” Daniela. Co on potem uczyni, bracie? On będzie miał cały światowy rynek i handel — układ z całym światem, ponieważ będzie posiadał bogactwa całego świata. Kompletnie! A w tym czasie wystąpią na scenę ci dwaj prorocy i wywołają tych 144 tysięcy. Co potem będzie miało miejsce? Potem rozpocznie się okres piętna bestii z Objawienia 13, bowiem on trzyma w swoich rękach handel, rynek i wszystko inne na tym świecie. A co stanie się następnie? Potem zostanie zaprowadzone piętno bestii, tak że „żaden człowiek nie będzie mógł ani sprzedawać ani kupować, jedynie ten, kto posiada to piętno bestii.” [Brat Branham stuka trzykrotnie w kazalnicę — wyd.]

³⁶⁰ Dzięki Bogu, Kościół będzie się radował wspaniale trzy i pół roku w Chwale; nie będzie musiał przechodzić przez to.

³⁶¹ Zwróćcie teraz uwagę, w czasie końca — teraz na końcu wieków kościoła, on jest nazwany. . . On i jego dzieci są nazwane antychrystem, ponieważ wszystko, co jest przeciw Chrystusowi jest antychrystem. A wszystko, co jest przeciw Słowu, jest przeciw Chrystusowi, bowiem Chrystus jest Słowem. Więc on jest antychrystem.

³⁶² Zatem w Objawieniu 12, 7 — 9, szatan zostaje wyrzucony — ten oskarżyciel. Zannotujcie to sobie, ponieważ chcę, abyście to sobie przeczytali. Nie mamy już teraz czasu, jest blisko — za 20 czy za 15 minut dziesiąta. Lecz w Objawieniu 12, 7 — 9,

„szatan” – ten duch – „diabeł,” który jest tam w górze obecnie, „oskarżyciel naszych braci.” W porządku.

³⁶³ Kościół zostaje zabrany do góry, a szatan wyrzucony. Kiedy Kościół idzie do góry, szatan schodzi w dół. Potem szatan ucieleśnia się w antychryście i jest nazwany „bestią.” Potem w Objawieniu 13. on zaprowadza to piętno. Rozumiecie?

³⁶⁴ „Gdy Ten, kto przeszkadza” – chrześcijaństwo jest tylko dlatego pozostawione na ziemi w swojej czystości – tylko dzięki „Temu, który przeszkadza.”

³⁶⁵ Przypomnijcie sobie w liście do Tesaloniczan: „Usiądzie w świątyni Bożej, nazywa samego siebie Bogiem, przebacza grzechy na ziemi.” I tak będzie się dziać dalej, „rozmnoży się nieprawość,” bowiem on nie zostanie poznany aż nastanie czas, w którym on zostanie objawiony.

³⁶⁶ Wtedy zostanie zabrany Kościół. A kiedy Kościół zostanie zabrany, to on przemieni się z antychrysta, którym jest obecnie, o moi drodzy – „kościółem, tym wielkim kościołem” – teraz on staje się „bestią!” Uhm! Chciałbym ludziom pomóc, żeby to zrozumieli!

³⁶⁷ Pamiętajcie więc, antychryst i bestia to jeden i ten sam duch. Tutaj jest ta trójca. O, tak. Są to trzy stadia tej samej diabelskiej mocy. Przypomnijcie sobie, Nikolaityzm musiał zostać ucieleśniony, zanim mógł zostać ukoronowany. Rozumiecie? Nuże, obserwujcie to! Trzy stadia: w pierwszym stadium jest nazwany antychrystem, w drugim stadium jest nazwany fałszywym prorokiem, a w trzecim stadium jest nazwany bestią.

³⁶⁸ Zwróćcie uwagę, Nikolaityzm, nauka antychrysta, która się zaczęła w dniach Pawła przeciw Słowu Bożemu – antychryst.

³⁶⁹ Potem jest znowu nazwany fałszywym prorokiem, kiedy ta doktryna ucieleśniła się w człowieku – on był prorokiem tej doktryny o hierarchii – o hierarchii Katolickiego kościoła. Papież był prorokiem fałszywego słowa i na skutek tego stał się fałszywym prorokiem.

³⁷⁰ Trzecim stadium jest bestia. Jest to człowiek, który został ukoronowany w ostatecznych dniach wszelką mocą, jaką pogański Rzym posiadał kiedykolwiek. Bo ta siedmiogłowa bestia, smok, została wyrzucona z nieba i ucieleśniła się w fałszywym proroku. Tam to jest; on miał siedem koron i został wyrzucony, i zrzucony na ziemię i na morze. Dobrze.

³⁷¹ O czym mówimy? Kim jest ten jeździec – ten jeździec na koniu? Czy wiecie, kto to jest? Jest to nadczłowiek szatana.

³⁷² Kilka dni temu udałem się wieczorem z dwoma braćmi siedzącymi teraz w tej kaplicy – brat Norman, tam w tyle, i myślę, że brat Fred. Byliśmy tam naprzeciwko słuchać pewnego człowieka, który nauczał o antychryście. Jest to bardzo znany

człowiek — jeden z najlepszych, jakiego mają „Zbory Boże.” A jego wykład na temat antychrysta polegał na tym, że: „Mają zamiar wyjąć pewnego rodzaju witaminę z człowieka i przenieść to życie z człowieka do wielkiego posągu, który jednym krokiem przekroczy cały blok mieszkalny. A to jest . . .” Czy możecie sobie wyobrazić człowieka napelnionego Duchem Świętym, względnie twierdzącego, że Go ma, z takim urojeniem jak to?

³⁷³ Przecież tutaj jest Biblia, która mówi, kto jest antychrystem. To nie jest jakiś . . . Jest to człowiek! Zwróćcie uwagę, ten jeździec nie jest nikim innym, niż nadczłowiekiem szatana — ucieleśnionym diabłem. On jest wykształconym geniuszem. Mam nadzieję, że macie teraz swoje uszy otwarte. Niedawno egzaminowali przed kamerą telewizyjną jednego z jego dzieci, aby stwierdzić, czy nie jest mądrzejszy, niż ktoś inny, żeby mógł kandydować na prezydenta. Rozumiecie? Jednakowoż on ma bardzo dużo mądrości — szatan także! On ją próbuje sprzedawać. On ją sprzedał Ewie i on ją sprzedał nam. Chcieliśmy mieć nadczłowieka i mamy go. W porządku. Cały świat chce mieć nadczłowieka i oni go otrzymają. Czekajcie tylko, aż Kościół odejdzie do góry, a szatan zostanie zrzucony. On się ucieleśni. To się zgadza. Oni chcą kogoś, kto może rzeczywiście wykonywać to zadanie, a on to będzie czynił.

³⁷⁴ Wykształcony! To jest ten nadczłowiek szatana, który posiada wykształcenie, mądrość, teologię kościelną, opartą na jego własnych słowach, teologię jego własnego pochodzenia. On jedzie na tym białym denominacyjnym koniu, aby zwodzić ludzi. On pokona wszelką religię na świecie, bowiem one wszystkie wchodziły do konfederacji kościołów — do światowej konfederacji kościołów. Oni mają już zbudowane swoje budynki i mają wszystko przemyślane i uzgodnione. Nie pominięto ani jednej sprawy. Każda denominacja ugrzęzła wprost w tym — w tej federacji kościołów. A kto udziela temu poparcia? Rzym! A papież woła obecnie: „My jesteśmy wszyscy jedno. Zejdźmy się wszyscy razem i idźmy wspólnie.”

³⁷⁵ Ci ludzie, nawet niektórzy z was ludzi Pełnej Ewangelii, wypieracie — musicie się wyprzec swojej protestanckiej nauki, aby podjąć taki krok jak ten. Co uczyniliście? Staliście się tak zaślepieni na tą denominacyjną sprawę i odrzuciliście Prawdę. Prawda była im przedstawiona, ale oni od Niej odeszli i zostawili Ją. Lecz teraz „został im podany ostry obłęd, aby uwierzyli kłamstwu, i na skutek tego zostali potępieni.” Dokładnie tak przedstawia się ta sprawa.

³⁷⁶ A antychryst zajmuje to wszystko. Biblia mówi, że „on zwiódł wszystkich” — w-s-z-y-s-t-k-i-c-h — „wszystkich na całym obliczu ziemi, których imiona nie były zapisane pod tymi Pieczęciami od założenia świata!” [Brat Branham klasnął w swoje dłonie — wyd.] Uhm! Nuże, jeżeli Biblia mówi, że on to uczynił, to to uczynił.

377 Oni mówią: „Otóż, ja należę do...” Tutaj to macie. Tak. Dokładnie tak jest. Jest to ta sama instytucja dla nierządnic. Jest to ten sam system, który zaczął się na początku i jest na wskroś antychrystem.

378 Nasłucham się wiele za to, lecz to jest... To Prawda. Spodziewam się tego. Amen.

379 Zwróćcie uwagę, on będzie zwycięzał i ma to już niemal w swoich szponach, lecz on jest jeszcze ciągle antychrystem, zanim stanie się bestią. Mówicie o okrutnej karze? Czekajcie tylko! [Brat Branham czterokrotnie stuka w kazalnicę — wyd.] Obserwujcie, przez co będą musieć przechodzić ci, którzy zostali tutaj na ziemi. Uhm. „Tam będzie płacz, lamentowanie i zgrzytanie zębów.” Bowiem smok — Rzym — trysnął wodą ze swych ust, aby wszcząć wojnę z pozostałymi z nasienia niewiasty, którzy zostali na ziemi, potem gdy Oblubienica została wybrana i zabrana do góry! A smok wszczął wojnę z pozostałymi — nie chcieli wejść do środka i zostali pojmani.

380 A prawdziwy Kościół przechodziłby przez to, gdyby to było możliwe; lecz widzicie, oni przeszli pod tą Krew — z łaski Chrystusa i nie mogą przechodzić przez okres Ucisku! Oni nie mają żadnego okresu Ucisku. Następną rzeczą dla kościoła jest Zachwycenie! Amen i Amen! Można by o tym dalej mówić. O, jak ja to miuję!

381 Pozwólcie, że wam powiem. Mówimy, jakim on pragnie być zwycięzcą, i on naprawdę jedzie, aby zwyciężyć. On to już uczynił. Już to jest uzgodnione za kulisami, to wszystko. Zabezpieczy to sobie przy pomocy pieniędzy — brudny zysk. Tak jest, dokładnie. Oni miłują pieniądze więcej niż Boga. Oni myślą teraz tylko o tym: „Ile on ma pieniędzy?” Co to znaczy?

382 Wiecie, było to powiedziane już wiele razy: „Dajcie kościołowi pieniądze, a on zrewolucjonizuje świat. Dajcie kościołowi pieniądze, a on pošle ewangelistów do całego świata. I co on uczyni? On podbije cały świat dla Chrystusa.”

383 Pozwól, że ci coś powiem, mój biedny, ślepy przyjacielu. Świata nie można zdobyć przy pomocy pieniędzy, lecz Krwią Jezusa Chrystusa! Dajcie Bogu mężów, którzy są dzielnymi mężami, którzy będą stać na tym Słowie na życie lub śmierć — tacy zwyciężą! Uhm! Będzie tylko jedna rzecz, która zwycięży — ci, których imiona są zapisane w Barankowej Księdze Życia przed założeniem świata. Tylko oni będą Tego słuchać. Pieniądze nie będą miały z tym do czynienia — one posyłają ich dalej do denominacyjnych tradycji.

384 Spójrzmy. Tak, on będzie wykształconym geniuszem. On będzie bystry. O, moi drodzy, nie do wiary! A wszystkie jego dzieci wokół niego będą bystre — doktorzy filozofii, doktorzy prawa, dr LL, dr QS A.B.C.D.E.F. aż do Z. Będą mieć wszystkie te tytuły. Bystrzy. Dlaczego? Jest to według zamiaru szatana.

Każda przenikliwa chytryść, która występuje przeciw Biblii, jest z szatana.

³⁸⁵ Właśnie dzięki niej on zdobył Ewę. Ewa powiedziała: „O, jest napisane. Bóg powiedział, że tego nie wolno nam czynić.”

³⁸⁶ On powiedział: „Zaczekaj. Bóg tego na pewno nie uczyni, lecz ja otworzę twoje oczy i dam ci trochę mądrości.” Ona ją otrzymała.

³⁸⁷ Myśmy go chcieli i mamy to — nasz naród. Zauważcie, on podbije cały religijny świat. On będzie podbijał. Zawrze przymierze z ludem Daniela. Tutaj on jest, zarówno w poganach jak i w ludzie Daniela — w Żydach tego ostatniego tygodnia. Tutaj to mamy, jest to nawet narysowane na tablicy i widzicie dokładnie, gdzie on się znajduje. Dzięki Bogu. Oto on. Ten organizacyjny system pochodzi z diabła. Mówię to bez ogródek, nie biorę na nikogo względu. Rozumiecie? Dokładnie! On jest korzeniem diabła. On jest . . .

³⁸⁸ Nuże, nie ci ludzie, nie ci ludzie, którzy w nim są. Oni są Bożymi ludźmi — wielu z nich. Lecz wiecie co, kiedy dojdziemy do tego miejsca, kiedy weźmiemy te brzmiące Trąby — może następnym razem, kiedy będę tutaj przejeżdżał. Te brzmiące Trąby. Pamiętajcie, kiedy ostatni aniołowie. . . Trzeci anioł przelatuje: „Wynijdz z niego, mój ludu!” Kiedy ten anioł leci, w tym samym czasie wychodzi Poselstwo dla ostatniej Trąby, Poselstwo ostatniego posłańca — ostatnia Pieczęć się otwiera. Wszystko to dzieje się w tym samym czasie. O, tak. Przewraca wszystko do góry nogami i przechodzi do Wieczności.

³⁸⁹ Co teraz? W tym samym czasie, gdy ten facet zwycięża. . . Potem zakończę. Bóg będzie również wtedy coś czynił. Nie poświęcajmy tutaj po prostu całej uwagi szatanowi. Nie mówmy tylko o nim. Rozumiecie? Kiedy ta wielka rzecz się rozwija, ten wielki system wkrada się do organizacji i powstaje unia, w której współdziałają razem i stoją przeciw komunizmowi — a nie wiedzą, że Bóg wzbudził komunizm, aby ich pokonać. Oczywiście.

³⁹⁰ Co spowodowało, że w Rosji powstał komunizm? Była to nieczystość rzymskiego kościoła i pozostałych kościołów. Oni zabrali wszystkie pieniądze w Rosji, wygłodzili ludzi aż na śmierć i nie dali im na miejsce tego niczego, a sami żyli jak reszta świata.

³⁹¹ Niedawno byłem w Meksyku i widziałem te biedne małe dzieci. Żadne katolickie państwo nie jest samowystarczalne — ani jedno! Zapytajcie mnie gdzie — pokażcie mi, gdzie oni się znajdują. Żadne państwo będące pod kontrolą katolików, nie jest nawet samowystarczalne. Francja, Italia, i inne, Meksyk, gdziekolwiek idziecie, one nie są samowystarczalne. Dlaczego? Kościół zabrał im wszystko, co mają. Z tego powodu Rosja go wyrzuciła. Obserwujcie, co się stało.

³⁹² Sam wiem o tym. Stałem tam. I pomyślelibyście, że jest złoty jubileusz — słyszycie bicie dzwonów. A oto biedna, młoda niewiasta idzie po ulicy i ledwie wlecze swoje nogi, ojciec niesie jej niemowlę, a dwoje lub troje dzieci koło niej i płaczą. Ona odbywała sakrament pokutny przed jakąś umarłą kobietą, które tam mają, myśląc, że przez to dostanie się do nieba. O, co za pożałowania godna sprawa!

³⁹³ Kiedy tam stałem, patrzyłem, a oto przychodzi... Ich gospodarka jest tak kiepsko wybilansowana! Ich kościół zabiera im wszystko, co mają. Oto przychodzi młody Pancho; może Pancho znaczy Frank. On wstępuje do domu. Jest murarzem i zarabia 20 pesos za tydzień, lecz musi wydać całych 20 pesos, aby sobie kupić parę butów. Taka jest ich ekonomika. Lecz teraz tutaj — co z nim, jeżeli on jest murarzem budującym z cegieł i zarabia 20 pesos na tydzień; tylko tak mówię. Ja nie wiem, ile on zarabia, ale powiedzmy, że w taki sposób mają wybilansowaną swoją gospodarkę. Zauważcie, on zarabia 20 pesos za tydzień.

³⁹⁴ A oto przychodzi Chico, wiecie, to oznacza „mały,” i on pracuje za 5 pesos na tydzień, a ma dziesięcioro dzieci, które trzeba nakarmić. Lecz ktoś zapuka do jego drzwi, [Brat Branham stuka kilkakrotnie w kazalnicy — wyd.], aby mu wziąć tych 5 pesos albo 4 z nich, tak czy owak, aby zapłacić za jakąś tuszczową świecę, która się będzie palić za jego grzechy na ołtarzu o wartości miliona dolarów. Tutaj to macie! Tak wygląda bilans w ich ekonomice. Tak przedstawia się ta sprawa w tych krajach.

³⁹⁵ On zabiera im wszystko. Kościół zabiera im wszystko. On to wszystko ma w swoich rękach, na tym to polega. On, z tymi pieniędzmi Żydów dzięki temu przymierz; Biblia mówi, że oni przejmą wszystko w swoje ręce.

³⁹⁶ A potem on staje się bestią. On złamie swoje przymierze, i on zhańbi i rozszarpie resztę nasienia niewiasty, i wypuści wodę ze swoich ust; on wszczyną wojnę. I nastanie płacz, lamentowanie i zgrzytanie zębów.

³⁹⁷ W tym samym czasie Oblubienica zostaje poślubiona w Chwale. Rozumiecie? Nie przegapcie tego, przyjaciele. Boże, pomóż mi! Ja tam pragnę być. Nie dbam o to, ile to kosztuje. Pragnę tam być.

³⁹⁸ Zauważcie, w tym samym czasie, kiedy się to dzieje, raczej tuż, zanim się to będzie dziać na ziemi, Bóg obiecał... Podczas wszystkich problemów, gdy się wszystkie denominacje spierają z powodu swych różnic wyznaniowych, Bóg obiecał, że On nam pošle prawdziwego proroka prawdziwego Słowa z Poselstwem, aby przyprowadzić z powrotem do prawdziwego Słowa Bożego i do „Wiary ojców,” aby sprowadzić Moc Ducha Świętego między ludzi, oraz tą moc, która ich podniesie ponad te rzeczy i zabierze ich do góry — w tym samym czasie! Tak. To samo Słowo zostanie

potwierdzone przez Jezusa Chrystusa, że On jest tym samym, wczoraj, dzisiaj i na wieki! „Oto Jam jest z wami po wszystkie dni, aż do skończenia świata. A sprawy, które ja czynię i wy czynić będziecie. Ja będę bezpośrednio z wami. Jeszcze małą chwilę, a oni mnie już więcej nie ujrzą,” ponieważ się zorganizują i rozproszą się. „Lecz wy mnie ujrzyście, ponieważ ja będę z wami a nawet w was, aż do skończenia świata.” Bowiem On powiedział, że jego oburzenie zostanie wylane po skończeniu świata. Tutaj to macie! O, Boże!

³⁹⁹ Kim jest ten jeździec na białym koniu? Nie jesteście ślepi. Widzicie, kto to jest. Jest to antychryst i zwodniczy duch, który obecnie wyszedł i wśliznął się do wewnątrz. A potem – widzicie, Bóg to po prostu wciąż powtarza. On go pokazuje jako człowieka, który wyjeżdża na białym koniu i ma swój łuk, ale nie ma strzał. On jest bluffiarzem. On nie ma mocy. Wy mówicie: „Moc kościoła!” Gdzie ona jest? Co oni czynią? Oni mówią: „My jesteśmy pierwotnym kościołem.” Pierwotny kościół wyganiał diabły, uzdrawiał chorych i wzbudzał z martwych, oglądał wizje i działał się wszystkie inne sprawy. Gdzie on teraz jest? Widzicie? Taki bluff – łuk bez strzał. Uhm! To się zgadza!

⁴⁰⁰ Widzicie jednak, kiedy Chrystus przychodzi, wychodzi z jego ust Miecz jak błyskawica. On wychodzi i pochłania Swoich nieprzyjaciół i wyrzuca precz diabła. On wycina wszystko inne. Jego szata jest zmocona we krwi, a na Jego biodrach było napisane: „Słowo Boże.” Amen. On tutaj przychodzi ze swoją armią, przychodzącą z Niebios.

⁴⁰¹ Ten jeździec na białym koniu był na ziemi przez cały czas. On się zmienił w antychrysta, on to uczyni i stanie się fałszywym prorokiem. Widzicie, on najpierw rozpoczął jako antychryst – duch, potem stał się fałszywym prorokiem. Potem, później, kiedy diabeł zostanie wyrzucony, on się potem ucieleśnia w diable. Trzy stadia! W pierwszym – na początku on jest diabłem, duchem diabła; następnie staje się fałszywym prorokiem, nauczycielem fałszywej nauki; a potem przychodzi jako sam diabeł, inkarnowany. Rozumiecie? Tutaj on jest.

⁴⁰² W tym samym czasie, kiedy diabeł zostaje wyrzucony z Niebios i ucieleśnia się w tym mężczyźnie, Duch Święty idzie do góry i zstępuje ucieleśniony w ludziach. Amen. O, moi drodzy! Co za czas!

Jutro wieczorem, jeżeli Pan zechce – Druga Pieczęć.

⁴⁰³ Czy Go miłujecie? [Zgromadzenie mówi: „Amen.” Brat Branham robi przerwę – wyd.] Czy w To wierzycie? [„Amen.”]

⁴⁰⁴ Ja właśnie wyłączam taśmę. Nuże, nasłucham się jeszcze wiele za To. Wy to wiecie, rozumiecie. Lecz ja tego oczekuję.

⁴⁰⁵ Pozwól bracie, że ci coś powiem. Teraz dopiero wiem raz na zawsze w moim życiu, dlaczego Duch ostrzegwał mnie zawsze przed tymi organizacjami. Jestem wdzięczny Panu Bogu za to,

że mi pokazał te rzeczy. Wiem, że to jest Prawdą. Tutaj to jest — objawione bezpośrednio tutaj. Tutaj on jedzie poprzez ten wiek i wychodzi wprost tutaj i przedstawia się tutaj tak dokładnie, jak to tylko możliwe. Widzicie, to jest on. Nuże, my nie jesteśmy przez to oszukani. Macie teraz swoje oczy otwarte. Trzymajcie się z dala od tego rodzaju bredni. Miłujcie Pana z całego waszego serca i pozostańcie ściśle z Nim. O, tak. Wynijdziecie z Babilonu!

OBJAWIENIE SIĘDMIU PIECZĘCI
(The Revelation Of The Seven Seals)

Poselstwa te zostały wygłoszone przez brata Williama Marriona Branhama w dniach od 17. do 24. marca 1963 w Kaplicy Branhama w Jeffersonville, Indiana, USA. *Siódmą Pieczęć* kontynuował 25. marca w Motelu Sherwood. Ze względu na to, że uzyskano wyraźniejsze i bardziej kompletne oryginalne taśmy, Poselstwa te zostały opracowane na nowo w niniejszej postaci. Podjęto wszelkie wysiłki, aby dokładnie przenieść mówione Poselstwo z nagrań na taśmach magnetofonowych do postaci drukowanej. Niniejsza publikacja została wydrukowana w pełnym brzmieniu przez Voice of God Recordings.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Książka ta nie może być sprzedawana, wznawiana, tłumaczona do innych języków, czy też używana do zbierania funduszy bez wyraźnej pisemnej zgody Ewangelistycznej Asocjacji Williama Branhama.

POLISH

©1995 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEAN OFFICE
P.O. Box 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NETHERLANDS

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Informacja o prawach autorskich

Wszelkie prawa zastrzeżone. Książka ta może być wydrukowana na domowej drukarce, do użytku osobistego. Może być również bezpłatnie rozdawana jako narzędzie do szerzenia Ewangelii Jezusa Chrystusa. Książka nie może być sprzedawana, powielana na dużą skalę, zamieszczana na stronach internetowych, umieszczana w systemach wyszukiwania, tłumaczona na inne języki, ani wykorzystywana do pozyskiwania środków finansowych bez pisemnej zgody Voice Of God Recordings®.

W celu uzyskania dalszych informacji lub otrzymania innych dostępnych materiałów, prosimy o kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEAN OFFICE
P.O. Box 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NETHERLANDS

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org